

SZENTKIRÁLYI

HÍRMONDÓ

FÜGGETLEN KÖZÉLETI HELYI LAP www.szentkiraly.hu

Szentkirály Napja

Szeretettel várjuk
kedves vendégeinket
2017. augusztus 27-én
a szentkirályi falunapra.

Program:

RÓMAI-KATOLIKUS TEMPLOM:

- 10:00-kor templombúcsú: szentmise Bőjte Csaba ferences szerzetes szolgálatával, kenyéradás

REFORMÁTUS TEMPLOM:

- 10:00-kor ünnepi istentisztelet

MŰVELŐDÉSI HÁZ:

- terménykiállítás
- porcelán babagyűjtemény, harcművészeti kellék kiállítás, hagyományőrző ruha kiállítás, fafaragások

ÜNNEPI MŰSOR 15:30-TÓL:

- köszöntő, pályázati díjak átadása
- Szentkirályi Tánccsoport korosztályos csoportjai
- Dévai gyermekek tánc- és ének bemutatója
- 18.00 óra Vikidál Gyula előadóművész
- 21.00 órától tűzszonglőrök

Egész nap vásári árusok és
mutatványosok, vendéglátás.

Mindenkit szeretettel várunk!

A TARTALOMBÓL:

- Lászlófalva – 1987. – Szentkirály Megkérdeztük őket! • Szentkirály és a történelem • Harmincévesek lettünk • Hogyan lett Lászlófalva ismét Szentkirály? • Szent István, nemzetünk kiemelkedő hőse • Meghívó tanévnyitó • Egyházi oldalak • Garabonciás diák • Tehetséggondozás témájú pályázat megvalósításában vett részt a Szentkirályi Óvoda • Szentkirályi Szikvíz •

Lászlófalva – 1987. – Szentkirály Megkérdeztük őket!

Sokakat már nem tudunk megszólítani, nem tudtuk kérdezni, pedig rengeteget tettek, hogy 30 év elteltével ismét ünnepelhetünk.

Emlékezünk: Balatonfüredi Józsefre – Dr. Beszterczey Gyulára – Bozsó János festőművészre – Csekei Tiborra – Domján

János bácsira – Dugár Sándorra – Faragó Istvánra – Dr. Gajdócsi Istvánra – Harnos Istvánra – Hegedűs Béla lelképásztorra – Kovács Péterre – Miskó Istvánra – Pásztai Andrásra – Puskás Mihály atyára – Szenténé Pácsa Sáríkára – H. Szabó Pálra – Szűcs Sándorra – Váczi Józsefre

– a Verdon házaspárra – Vörös Lászlóra – Zakar Jenőre – Zana Antalra – Zanáné Ilonkára és még nagyon sokakra, akik időt, energiát nem sajnálva, jó szóval, barátsággal álltak az ügy mellett, tevékeny részesei voltak az előkészületeknek, az ünnepnek!

Az ünnepi sokadalom 30 éve

Lovas Béla emlékezése

Egy névadás mindig nagy esemény egy személy vagy település életében, hát még amikor egy ősrégi név visszaadásáról van szó. Ugyanis az a terület, ahol 1952-ben Lászlófalva néven egy új község alakult, emberemlékezet óta Szentkirály néven volt ismert. Ezért az itt élő emberek ezt az új elnevezést lelkük mélyén soha nem is tudták elfogadni. Sőt, az Újkécskén született, de már Tiszakécskén meghalt nagyapám is csak egyetlen egyszer ejtette ki a Lászlófalva nevet, amikor megkérdezte tőlem: Te, fiam! Mi az a Lászlófalva, hol van egyáltalán? Atyám! – válaszoltam (családunkban a nagyapákat Atyámnak, a nagymamákat Mamámnak szólítottuk), a községünk szomszédságában van a Szentkirály néven ismert óriási terület, amelyen a templomok között alakult az új falu Lászlófalva néven. Válasza rövid, de sokatmondó volt: „Nekem aztán mondhat bárki akármit, számomra az a terület továbbra is Szentkirály, az ott élő emberek pedig szentkirályiak”.

Az itt lakók persze idővel kénytelenek voltak megszokni és használni a Lászlófalva elnevezést, de baráti beszélgetésben hallottam, amikor egy lászlófalvai ember „lacifalvának” titulálta a faluját. Ez számomra nem a falu leértékelését vagy kigúnyolását jelentette, sokkal inkább azt, vagy azokat minősítette, akik ennek a gyönyörű, történelmi elnevezésű helyen alakult községnek ilyen lehetetlen nevet adtak.

Amikor Tiszakécskén bekerültem a közigazgatásba, próbáltam érdeklődni az elnevezés születése felől a közéletben jártas emberektől, de mindössze annyit sikerült kideríteni, hogy állítólag valami járási vagy megyei potentát fejből pattant ki az elnevezés szikrája, vagy talán a szent királyok közül László neve tetszett neki leginkább.

Az idő közben telt és változott is, és egyre többször került szóba az elnevezés megváltoztatása. Erre 1987-ben került

sor, az ünnep hangulatát emelve ökörsütés keretében.

A sors különös kegyének tartom, hogy a szentkirályiakkal együtt örülhettem a falujukat megillető elnevezés visszaadásának. Abban az időben ugyanis Tiszakécskéről kihelyeztek, hogy a helyi vb-titkárt (Szabó Marikát) heti egy alkalommal helyettesítsem – ő ekkor szülési szabadságon volt. Így jobban megismertem és megkedveltem az itt élő embereket.

Az ünnepségen, amint ilyenkor szokás, elhangzottak a hivatalos beszédek, megemlékezések, bennem mégis két idős ember között elhangzott megállapítás hagyott mély nyomot: Hát ezt is megértük! Szerintem ez felért a lakosság érzelmeit kifejező magasztos és tömör értékeléssel.

Manapság elég sokszor átutazom a településen, és örömmel látom, hogy miként fejlődik, szépül a falu. Számomra mindez azt bizonyítja, hogy az itt élők méltán megérdemlik, hogy falujukat Szentkirálynak nevezzék.

Csorba Jánosné, Csípő Katalin: 30 éve történt

Boldogság felidézni az 1987-es augusztus 20.-át. A templomi szertartás után ebéd volt nálunk. Az akkor még igencsak újnak számító házunk teraszán terítettem. Fotók is készültek, ezért is van könnyű dolgom az emlékek felelevenítésekor. Jelen voltak Anyósoméék, Édesanyám, a Csípő nagypapa, testvéreim, leendő feleségeikkel, sógorom és sógornóm.

A középpontban természetesen családunk első gyermeke, Zolika volt, neki ünnepeltük a 3. születésnapját. A tortát Csorba mama készítette, „égetett cukorból és dióból”, amit nem grilláznak, hanem egyszerűen csak pörkölt tortának hívtunk. Zolit természetesen nem a gyertyafújás, a fotózkodás és a süti evés érdekelte, hanem az, hogy mikor megyünk a bazárba. Konkrét elképzelése volt a já-

tékvásárlással kapcsolatban, amit szeretett volna mielőbb megvalósítani. Valószínűleg sikerült is neki még az ünnepség előtt, így tudtuk végig hallgatni a műsort. Második gyermekemet szeptember 13-ra vártuk, aki egyáltalán nem kapkodva, szeptember 27-én érkezett, a reménykedés és a változás szelével együtt.

Fiaim felnőttek, önállóak, kívánni sem tudnék jobb családot!

Hogyan lett Lászlófalva ismét Szentkirály?

1972-ben egyhónapos nyári gyakorlaton voltam Lászlófalván az Új Tavasz Tsz.-ben. Már akkor olyan erőltetettnek, mesterkéltnek, éreztem a falu nevét, pedig még nem voltak ismereteim a történelem e visszas tényéről. A főiskola elvégzése után bevonultam sorkatonai szolgálatra, majd két év után 1975-ben leszereltem, és a jogutód Egyetértés tsz.-ben kezdtem el a gyakornoki időmet. A kombájn ellenőrködés és a részes művelésű paradicsom és szőlő szerződések megkötése során sok emberrel kerültem kapcsolatba. Néhányat közülük felsorolok: Kőkény Sándor, Csorba János, Gyenes család, Sándor László, H. Szabó Pál, Baranyi (Kovács) István és még sokan mások. Időnként a beszélgetések közben szóba került hogyan is lett Lászlófalva a település neve. Már akkor éreztem valami elfojtott sérelmet az 1952-ben történt ráerőszakolt névadás miatt.

Később a Dr. Pálóczi Horváth András vezette ásatásokat többször felkerestem, és sok érdekes dolgot hallottam tőle a falu történetéről. Majd személyesen is megismerkedtem Bozsó János festőművésszel, aki sokat dolgozott Szentkirály területén, és rendíthetetlenül ezt a nevet írta a műveire. Ezek a benyomások, a sérelmek a névváltoztatás miatt, a történelmi tények az ásatások és a levéltár anyagai alapján, a festőművész állhatatossága, a folyamatosan felbukkanó Szentkirály elnevezés, amit nemcsak a helyi lakosok, hanem a környező településeken élők is használtak, elindított bennem valamit. Amikor a Tsz. elnökség mellett a falu társadalmi tanácselnöke is lettem már nagyobb súllyal tudtam „felfelé” is megszólalni, hogy a falu a régi, „igazi” nevét szeretné visszakapni és nyíltan használni, nemcsak titokban emlegetni.

Hogy ezt az óhaját megfogalmazzuk természetesen kellett a hivatalos helyi akarat, a helyi támogatás, amit a Hazafias Népfreont képviselőjében Pásztor Gézáné, az egyházközöség részéről Puskás Mi-

hály és a Hegedüs lelkész házaspár személy szerint is bátran képviseltek. A Szakember klubban is megtárgyaltuk az ügyet, és ott is lelkesen kiállt a történelmi név visszaszerzéséért a csapat.

Az akkori testületek írásban foglalt egyetértése a név visszaszerzésére megszületett. Megszerkesztettük a hivatalos kérelmet. A taktikánk szerint nem névváltoztatást kértünk, hanem a régi nevünk visszaszerzését, ami igaz is volt! Persze ez nem ment ilyen egyszerűen, mivel az akkori politikai éra nem igazán szimpatizált az elhatározásunkkal.

Abban az időben az országgyűlési képviselőnk Miskó István volt, aki szinte elsőszámú szószólója lett az ügyünknek. Vele közösen felkerestük Dr. Gajdócsi Istvánt, aki a Bács-Kiskun Megyei Tanács elnöke, egyben országgyűlési képviselő, és az Elnöki Tanács tagja volt. Ő szintén első szóra az ügyünk mellé állt. Így megerősödve sem volt egyszerű a kitűzött cél elérése. Természetesen akadtak ellendrukerek helyben is, a szomszédos településeken is, és a felsőbb szerveknél is. Ami számomra érthetetlen volt, hogy helyben lakók között is voltak ellenkező akaratauk nem is kevesen. De nem tartom szükségesnek, hogy személyeket megnevezzek, remélem már megváltozott a véleményük.

Tehát a beadványunkat „kísérni” kellett, érvelni mellette, meggyőzni olyan embereket, akik ebben a témában döntő pozícióban voltak.

Akkoriban volt egy testület, amely a települések és egyáltalán a földrajzi helyek elnevezését koordinálták, engedélyezték (bizonyára most is van). Álláspontjuk

szerint önmagában elő-, vagy utótag nélkül nem lehet Szentkirály nevű település. Megmutatták az akkori helység névjegyzéket is pl. Szentkirályszabadja, Bakony-szentkirály, ezért nekünk a Kunszentkirály nevet ajánlották fel – engedve kitartó támadásainknak. Ez már eredménynek számított az addigi merev elutasító magatartásukkal szemben. De közöltük, hogy mi nem új nevet akarunk, hanem a többszáz éves régít visszakapni. Csodák csodájára egyszer csak beadták a derekukat, és megjött a határozat.

Ettől a pillanattól kezdve ismét a nyilvánosság előtt zajlottak az események. Megtörtént az ünnepélyes visszakeresztelkedés, ami emlékezetes volt mindenki számára. Személy szerint azért is elég sok támadást kaptam, hogy az elnökségi asztalnál a bal oldalamon ültek az állami, politikai vezetők, míg a másik oldalon az egyházi méltóságok.

Zárójelben megjegyzem, hogy akkor még Miskó Istvánnal engedélyt kellett kérnünk a megyétől, hogy részt vehessünk a Katolikus Templomban megtartott ünnepségen!

Vörösmarty Mihály soraival zárom gondolataimat:

„Mondhatjuk, térvén őseink porához:
Köszönjük élet! áldomásodat,
Ez jó mulatság, férfimunka volt!”

Szecsődi György

HARMINCÉVESEK LETTÜNK

Hosszú út vezetett, míg elérteztünk Szentkirály történelmének ehhez a 30. éves évfordulójához. Ősi pusztánk nevével 1354-ben találkozunk először. Valószínű, hogy már korábban is viselte ezt a nevet. István király rendelete alapján minden tíz falunak kellett egy közös templomot építeni. Biztos, hogy pusztánkon több falu is létezett ebben az időben, nyomai ma is megtalálhatók. István király szentté avatása után vehette fel a Szentkirály nevet (persze ez csak következtetés).

Első királyunk szentté avatását (1083.) I. László királyunknak köszönhetjük. Őt 1192-ben avatták szentté. Alig néhány évtized, és a tatárok dúlták végig a Kárpát-medencét. Majd az Oszmán birodalom foga fájdukt meg a tejjel-mézzelel-borral bővelkedő kánaánra. A Kárpát-medencei anyaföldből sugárzó energiával feltöltődött magyar nép több mint 100 évig ellenállt a többszörös túlerőben lévő törökök hódításának. Végül is a Mohácsi csata (1526) után kerültünk török uralom alá. A hódítási idő alatt pusztánk továbbra is lakott maradt, erről írásos feljegyzések vannak, pl. az adózók névsora. Volt időszak mikor középkori településünk pallosjoggal is rendelkezett. Végül is a 17. század végén a Bécsi udvar segítségével sikerült a Krími tatárokkal megerősített törököket kiűzni. Ezek a tatárok mindent elpusztítottak, ekkor vált nagyrészt lakatlanná a pusztánk. Persze a török helyett, itt maradtak a labancok. Ekkor Szentkirály önállósága megszűnt, Kecskeméthez csatolták. Innentől kezdve Szentkirály Kecskemét pusztája lett. A lakosságban igazi változást az 1848-as szabadságharc utáni kiegyezés hozott, ugyanis ekkor Kecskemét város a lakatlan, gazdátlan területeket kiosztotta a kecskeméti, vagy ahhoz közeli lakosságnak. Így jutottak birtokhoz a Csabai-ak, a Losonci-ak, Herczeg-Kiss-ek, de írhatnám a Vecsei-eket, Szabókat. A lakosság gyarapodásával a birtokok apródozódtak. Az 1900-as évek legelején lakossági összefogással a pusztába épültek mai büszkeségeink, templomaink. Ettől kezdve a hivatalos ügyeket a „puszta templomokhoz” mentek intézni. A szentkirályi határ is elszenvedte a két világháborút. Az I. háborúban román katonák dúlták fel pusztánkat, a II.-ban szovjet és román katonák zabrálták végig a csak városi kirendeltséggel rendelkező síkságot. A szentkirályi emberek azonban minden pusztítás után talpra tudtak állni. A rövidke történelmi áttekintés után már hagyatkozhatunk emlékezetünkre. Kecskemét város 1952-ben megunt a pusztákat, és a várostól távol levőket lerázta a nyaká-

ról, új neveket adva nekik. Valahol, valakik eldöntötték, hogy nekünk a Lászlófalva nevet adják, ezzel együtt létrehozva egy központi települést. Lehet, hogyha ez nem történik meg, akkor még mindig csak egy puszta volnánk, mint Borbás-pusztá, vagy Úrrét? Nem tudni, hogy eszükbe jutott-e, hogy volt

egy nagy királyunk, aki történelmünkbe Szent László néven íródott be. Ez az új név valahogy nem akart a pusztá népének a szájára állni. Az igazi meglepetés akkor volt, mikor Sándor Miska bácsi megjelent egy nagy szatyor tanyaszámmal, és még fel is szögezte a falra. Ekkor lett a Felső-Szentkirály 99.-es tanyánk száma Olasz dűlő 38., a Felső-Lászlófalva 99. számot a Kossuth majori Balla Istvánék tanyája kapta. Az 1970-es évekig a Szentkirály nevet a fiatalabb generáció már csak halomából ismerte. Változást hozott múltunk megismerésében dr. Pálóczi Horváth András régész, aki egy értékes régészeti lelet fellelésének pontos helyét kellett, hogy megtalálja. A lelet Nemzeti Múzeumunk leltárában a szentkirályi kard, és szentkirályi öv néven van leltározva. A lelet eredeti fellelési helye a Vágó kör mellett lakó Urbán Ferenc birtokán volt. Ezt további feltárások követték, és közben dr. Pálóczi áldozatos munkája következtében elkészült pusztánk történelmi feldolgozása. A lakosság körében egyre többször felmerült a név visszaszerzésének óhaja. Az óhajt 1985-től tettek követték. Elindult a bürokráciai akadályokkal teletűzdelt név-visszaszerzési munka. Hosszú oldalakon lehetne folytatni az akták sorozatának tologatását, állhatatos érveink melletti kiállásunkat, vagy éppen a hatóság ellenérveit. Persze több nevet fel lehetne sorolni, nem is Lászlófalviakat, kik kiálltak ügyünk mellett, puhították a hatalmat. Tisztelet Miskó István emlékének, országgyűlési képviselőnek, aki az orosz-lánrészt vállalta célunk elérésében. Végül 1987 tavaszán zöld utat kapott kérésünk, és értesítést kaptunk, hogy augusztus 20-án megtörténik a névváltozás. Májusban több tagból álló szervező bizottság alakult, hogy lászólófalván soha nem látott ünnepeket szervezzen, mely SZENTKIRÁLY-i ünneppel folytatódjon. Sokan kaptak, vállaltak önként részfeladatot. Az ünnepi alkalomra új burkolatot kapott a

Kossuth Lajos utca, ekkor lett vége a sár-tengernek a nagy bolt előtt, ki lett betonozva a parkoló, és nyírfák lettek ültetve, melyek utolsó példányai ez évben lettek kivágvá. Erre az alkalomra kapott járdát az egykori pártház, ma faluház. Megszépült a falu, az emberek boldogok voltak. Előző nap, 19-én benépesült a központi parkunk környéke árusokkal. Alkonyatkor tárogató hangja csendült fel a templom tornyában. Készen állt az ökörsütéshez minden. A várakozást elűzve bál volt a művelődési házban. Éjfélkor nyársra került az ökör, fellobbant alatta a láng. Önkéntesekből nem volt hiány a forgatáshoz, hogy egyenletesen piruljon az „ebédre” való. Az oklevél ünnepélyes átadására a művelődési házban került sor, melyet dr. Gajdócsi István adott át Szecsődi György tanácselnöknek. Ezt kulturális műsor követte, ekkor már SZENTKIRÁLY-i fellépőkkel. Megbecsülni sem lehetett a nézők számát. Aki nem fért be a nagyterembe, helyi TV-láncon lehetett részese az ünnepnek. Szabadtéri programok is voltak bőven. A sportpályán repülőmodellezőket láthattak, parkunkból rádió amatőrök repítették világgá a hírt. A pótkocsiból összeállított pódiumon a Kerekegyházi Fúvószenekar szórazokoztatta a több ezernyi ünneplőt. Szovjet kiskatonák és tisztek is kivették részüket ünnepünkben, hiszen az ebédlőstrakatok ők hozták, és állították fel. Persze örültek, hogy kiszabadulhattak a laktanyából. Gömri Ferenc a tanyacsárda tulajdonosa és munkatársai készítettek és osztották a nem mindennapi különlegességnek számító ökörsült szeleteket. Alkonyatkor a pódiumon az aranykerék zenekar kezdett el zenélni, hajnalig tartó utcabál zárta azt a gyönyörű szép ünnepet. Kedves Olvasó! Örizzük meg annak a szép napnak emlékeit, ne feledjük azt a számunkra történelmi pillanatot. Harminc év távlatából is köszönet minden segítőnek, résztvevőnek.

Vecsei Ferenc

Szentkirály és a történelem

avagy a tegnapi napunk is már történelem...

A dolgok a világban összefüggenek, meghatározzák egymást.

„szorítja, nyomja, összefogja egyik dolog a másikat, s így mindenik determinált.”- hasonlítja életünk dolgait József Attila egy halom hasított fához.

Nevezhetjük ezt akár történelemnek is, ha hivatalosak akarunk lenni, de a szentkirálypusztai, majd lászlófalvi, majd ismét szentkirályi embereknek ez mégiscsak az élete volt, a mindennapjai. A falu nevének visszaszerzése 1987-ben legalább annyira jelentette a személyi igazolványban és más okiratokban való névváltozással járó ügyintézkedést, mint a könnyes és megható megnyilvánulásokat.

Számomra már összemosódnak az „előtte” és „utána” lerakódott emlékek, hiszen éltem Lászlófalván (sőt születtem!), és éltem, élek Szentkirályon. A

névvisszaadás bennem- és valószínűleg korosztályomban is – szép emlékeket hív elő, de a 14 év alatti korosztályt kérdegetve mégis megkockáztatom, hogy nekik ez már nem sokat jelent. A történelem része lett, egy lecke, amit illik, sőt kell is tudni, elfelejteni pedig egyáltalán nem szabad.

Szüleim az otthoni beszélgetések alkalmával Szentkirálynak hívták ezt a falut a 70-es, 80-as években is. Még haragudtam is ezért édesanyámra, mert olyan régimódinak tartottam, és annyira félhivatalosnak tűnt, hiszen Magyarország térképén Lászlófalva szerepelt, és nem Szentkirály. Ma már tudom, ez a gyermeki gondolkodás éppen azt bizonyította, hogy háborúcsinálók és politikusok mennyire semmibe veszik a törvényt és tankönyvek betűit tisztelő, egyszerű embereket. Feledékenységre is méltán számíthatnak, ezért

kényük-kedvük szerint változtathatnak országhatárokat, faluneveket és törvényeket.

Úgy sejtem, őseim azzal a bölcs rálátással tették a dolgukat, hogy – ezen a táján a világnak – bizonyos dolgokba az egyszerű halandó úgyse szólhat bele, de becsületes munkával ugyanakkor boldogulhat, és tükörbe is nézhet. (Mindenki mégsem vándorolhat nyugatabbra!)

Mert a dolgok a végén úgyis úgy alakulnak, ahogyan egy nagykönyvben meg van írva: a Gondviselés mindent irányító akarata szerint, persze néhány jóhiszemű, gondolkodó és előrelátó ember közreműködésével. Ahogyan történt ez 1987-ben, és remélhetőleg történni fog még máskor is, amikor józan észre, emberségre és bölcsességre van és lesz szükség.

Katzné Almási Zsuzsanna

Pászti Andrásné, Lenke néni:

Amikor Lászlófalvából újra Szentkirály lett, akkor sokan beírták neveket a történelem nagy könyvébe!

Azóta sok-sok minden megváltozott: megváltozott az emberek gondolkodása, közösségi kapcsolata, szíve, lelke. Megváltozott a falu képe. Szeb-

bek a táblák, utcák, terek, házak, ünnepek, találkozások.

Jó tudni, hogy Szentkirály voltunk, lettünk és leszünk. Ezt a szép szót, kár lett volna letörölni a térképről! Ez a történet így lett szebb, jobb és igazabb. Nem tudom, ki indította el ezt a válto-

zást, de gratulálnék neki. Örülök, hogy az évfordulóra ünnepi megemlékezést írtok. Az újságot megveszem, s elteszem majd emlékeim közé, hogy a jövő ifjúsága is tudjon az említett történelmi eseményről, ami előbbre vitte kedves falunk életét.

Kökény Imréné: A sok emlék visszahív!

Falunk hangszeres csoportja a Citera zenekar minden közös ünnepre színes műsorral készült.

Így volt ez 1987. augusztus 20-án is! Lelkesen készültünk a nagy napra, időt és fáradságot nem számolva. Akkor még szép számmal álltunk színpadra, zengett a pengetős hangszerekből a

dallam. Az előadást színesítve Cs. Kovács Gazsi bácsival páros nótákat énekelünk.

Izgalunkat, a lámpalázat fokozta, hogy ekkora számú nézősereg előtt először szerepeltünk.

Jó lenne visszapörgetni az éveket, fiatalnak lenni, énekelni mint

régen, a sok citerás társal együtt játszani!

- Csak álom. Ők már nincsenek közöttünk.

Harminc év nagy idő!

- Egyedül maradtam, fogom a hangszerem és játszom addig, míg húr van rajta...

Gavallér Lajosné: Hogyan éltem meg?

Első sorban a harmadik gyermekünk születésére koncentráltunk. Akkor épült a családi házunk, beköltözés előtt álltunk. Reményekkel teli, boldog év volt a család életében. Augusztus 20-ra voltam kiírva, de kisfiam nem akart megszületni.

Várakozással tekintettünk az elkövetkező ünnepre.

Mi mindig Szentkirályiak voltunk, csak a lakcímünk volt Lászlófalva. Azon a napon nagy öröm volt együtt lenni. Rég nem látott rokonok, barátok és ismerősök érkeztek a falunkba ebből az alkalomból. Kicsit a szüleink szemében is más fény csillant, talán ők is átérték újra az emlékeiket, a fiatalsguk kezdetét. Hálás vagyok a sorsnak,

és mindazoknak, akiknek a tevékenysége, tetteikészsége lehetővé tette, hogy a falunk újra a hozzá méltó nevet viselhesse.

Végül is szeptember 2-án született meg kisfiunk, Ádám, így – hosszú idő elteltével – Ő lett az első Szentkirályra hazahozott újszülött. Születése megkoronázta számunkra ezt a nemes ünnepet.

Valaki, aki mindig szentkirályinak vallotta magát:

Emlékezetes az az 1987. augusztus 20-i nagygyűlés a Művelődési Házban. Az ünnepi asztalt széles nemzeti színű szalaggal átkötött mezei csokor díszítette,

mellette hatalmas új kenyér. Az asztalnál helyet foglaló vendégeket pedig két népviseletbe öltözött kicsi lány köszöntötte: kockás szalvétán, piros-

fehér-zöld szalaggal átkötött aprócska cipóval. Akkor éreztem, milyen jó magyarnak, milyen felemelő szentkirályinak lenni.

Pásztor tanító néni

Az emlék nagyon sok! Nagy dolog volt a Rendszerváltás előtt elindítani egy név-visszaváltóztatási kérelmet. Akkor a helyi vezetők ezt megpróbálták – sikerrel.

Emlékek közül a legemlékezetesebb,

mikor 1987 januárjában a Szegedi TV Stúdió, Király Zoltánnal az élén Lászlófalvára jött riportot készíteni. Akkora hó esett reggelre, hogy csak az úttesten lehetett közlekedni, a villany kimaradt, a Tanácsházán aggregátorok

segítségével tudták rögzíteni a beszélgetéseket. Az ekkor készült anyagot az országos televízió is, a Szegedi Körzeti Stúdió is leadta.

Valamennyien boldogan és büszkén néztük!

Törőcsik Béla: Szubjektív gondolatok a „Mi kis falunk” történetéhez.

Szükségesnek tartom elmondani, hogy nem vagyok „tősgyökeres” szentkirályi lakos, csak 1968 augusztusától élek és munkálkodtam a településen. Mint tudjuk 1987-ig Lászlófalva néven volt ismerős a településünk.

Községünk legkülönbözőbb szervezetei és testületei 1985-től javasolták, hogy közös akarattal állítsuk vissza falunk eredeti nevét, azaz legyen ezentúl Szentkirály Lászlófalva helyett.

Köszönet mindazon Szentkirályi értelmiségnek, tanítóknak és községi vezetőknek, akik időt és fáradságot nem kímélve ily módon is példát mutattak nekünk és a bennünket követő nemzedéknek.

Prikkel Antal és Prikkelné Vörös Sarolta

Harminc évvel ezelőtt ha valaki megkérdezte honnan származunk, a válasz Lászlófalva volt. 17 éven át természetes volt ez a válasz, itt nevelődtünk, itt jártunk óvodába, iskolába, majd fiatalokként hallottuk a hírt, hogy falunk visszakapja régi, igazi nevét, Szentkirályt.

A hír először nekünk, fiataloknak furcsának tűnt, számunkra akkor a mi falunk neve a mindig ismert Lászlófalva volt. Mindaddig erről nem sokat beszélt nekünk senki, esetleg egy-két mondat erejéig hallottunk róla családi összejövetelen, de a szülőket tovább

faggatva megtudtuk, hogy falunk igazi neve Szentkirály, ahol ők a gyermekkorukat töltötték, és ahogy ők fogalmaztak, elvették tőlük ezt a nevet, tőlük, itt élőkől. Számunkra ekkor a Lászlófalva név elvétele volt ehhez hasonló, oktalannak, szükségtelennek éreztük.

Mindenesetre, mint mindenki, vártuk a nagy napot, amikor visszakapjuk a már valamelyest számunkra is falunkénak érzett Szentkirály nevet. Emlékeinkben él, hogy ekkor volt először fergeteges falunapi hangulat. Rengeteg árus, ökörsütés, jöttek rokonaink a nagy

ünnepre, mindenki együtt örült a helyiekkel. Azóta minden év augusztus 20-án erősödik bennünk, hogy ez a falunk igazi neve, hiszen Szent Istvánt ünnepelve, védőszentként dicsőítve, már nincs kétségünk afelől, hogy falunk mai napig méltó neve: Szentkirály.

Ma, 30 év elteltével, ha valaki megkérdezi, honnan származunk, a válaszunk: Szentkirály. Természetesen mára ez a válasz! Gyermekünknek már mi mesélünk arról, hogy egykoron – rövid időre – Lászlófalva volt a falunk neve.

Név nélkül:

Bál volt a Kultúrban, meleg, sokan voltunk. Ha nem táncolt az ember, inkább kint, a hűvösebb éjszakában tartózkodtunk. Már előző estétől sült az

ökör. Nem kis munka volt forgatni! Mi is odamentünk, hajtottunk néhányat, könnyítve azokon, akik ezt vállalták. Még 1 – 1 üveg hideg sört is kaptunk.

Szép éjszaka volt, mi 30 évvel voltunk fiatalabbak. Áldja meg az Isten azokat, akik ezt a névváltozást kezdeményezték és végre is tudták hajtani!

Bimbó Józsi bácsi

Harminc éve visszakapta Szentkirály az eredeti nevét, melyet 1952-ben brutálisan elvettek a szentkirályi néptől. Az akkori vezetés nem tudta elviselni a szentek nevét, meg is hozta a maga romlott gyümölcsét. Ebbe a szentkirályiak nem tudtak belenyugodni, és hála

a Gondviselésnek – találtunk egy jó pártfogót, aki segített visszaszerezni a régi nevet. Voltak, akik nehezen tudták ezt elfogadni. Ezek után öröm töltötte el a lakosságot, hogy újra Szentkirályt írhatunk.

Nagy dolognak tartom, hogy meg-

alakult a Szent Király Szövetség, újra találkozhatunk a Kárpát-medencében ezt a nevet viselő magyarokkal. Külön örülhetünk, hogy a Hősök Emléktábláját behozhattuk a temetőből, amely most méltó helyére került, ahol ünnepi alkalomkor meg tudunk emlékezni róluk.

Sütőné Pesti Kati: Harminc éve történt

Lászlófalván a református templom környékén régészeti ásatások folytak. A régészetet vezető Pálóczi Horváth András ismerte az álláspontomat a temetkezéssel kapcsolatban, ezért megkért, csak egyetlen napra menjek ki az ásatásokra, és nézzem meg hogyan bánnak az elhunytak maradványai-

val. Megfigyelőként részt vettem. Az emberi csontokon kívül díszes hajcsat, hajpánt és pénzérmék kerültek elő. Szépen letisztították külön-külön becsomagolták a szállításhoz, majd további vizsgálatokat végeztek. Ezen időszakra esett a község névváltoztató ünnepsége, Lászlófalvából Szentkirály

lett. Az ünnepségre a régészeti vezető is hivatalos volt családjával és segítőivel. Az ünnepség egy életre emlékezetes maradt, jó hogy minden évben megünnepeljük, emlékezünk!

Kívánom, hogy senki ne felejtse el az ilyen értékes pillanatokat!

Tóth Károly és felesége Biczó Zsuzsa:

1987. augusztus 20-a – a Szentkirály név visszaadása – nagy esemény volt településünk történetében, családunk is pozitívan értékelte.

Ami még tovább fokozta örömünket, hogy ezt követően szeptember 19-én – elsőként – kötöttünk házasságot

a Szentkirályi Anyakönyvi Hivatalban. Azóta is nagyon nagy tisztelettel vagyunk Kara Lajosné anyakönyvvezető iránt, aki köszöntőjével, ünnepi beszédével hozzájárult ahhoz, hogy ez a nap feledhetetlen maradjon számunkra.

Az elmúlt 30 év bizonyítja, hogy jól döntöttünk. Azóta is boldog házasságban élünk, melyből két gyermekünk született. Károly 28, Zsuzsanna 25 éves. Ők is lassan követik a szülők példáját, mindketten családalapítás előtt állnak.

Pásztor Géza: „Western” díszlet társadalmi munkában

Községünkben nem először fordul elő, hogy pénz szűkében lenne jó valamit megoldani...

A névváltozás ünnepére készülve szeretttük volna legalább a Művelődési ház homlokzatát kicsit jobb állapotba hozni. Az anyagiak, mint mindig szűkö-

sek voltak. Fiatalokkal beszélgetve jött a felajánlás. Szórát Feri és Habran Laci vállalta munka után a „megfiatalítás” munkáját, ha a festéket megszerzem, akkor kész lesz és mutatni fog. Rövid idő alatt csodát tett a két fiú, legalább előlről felújítottuk az épületet. Guruló

állványzatot szereltek össze, ők is kaptak segítséget, haladt a munka és időre kész lett. Azóta is hálás vagyok nekik. Ők két kezük munkájával járultak hozzá, hogy még szebb legyen az ünnep!

Béni Sándor: Néhány őszinte gondolat a Szentkirály név visszaadásának évfordulójára

Településünk ősi, eredeti nevének visszaszerzése, azaz visszakapása történelmi esemény volt falunk életében. Községünkben minden idők legnagyobb és legtöbb létszámú ünnepségének lehettünk részesei azon a napon.

A mi generációnk, akik megélhették, hogy Lászlófalvára születtek és Szentki-

rályon élhetnek, ismerik az előző rendszert, megélhették a rendszerváltást és élhetjük a jelenlegi helyzetet: szerencsés korosztály. Ezt mi jóval nagyobb dolognak tekintjük, mint azok, akik a névváltoztatás után születtek. Büszkék lehettünk arra, hogy ősi nevén engedhetjük át e szép települést az utókor számára.

Nagy-nagy köszönettel tartozunk azoknak az embereknek, akik ezt végre tudták vinni még a szocialista rendszer idején. Csak ők tudhatják, mekkora munka volt ez. Nagyon büszkék vagyunk rájuk!

Sajnos, hogy ezt az évfordulót már többen nem érhatték meg közülük!

Pásztor Tamás:

Tíz éves voltam, tudtam, láttam a nagy készülődést, láttam mennyit dolgoznak szüleim és segítők, hogy minél emlékezetesebbé tegyék mindenki számára 1987. augusztus 20.-át. Rácsodálkoztam, mennyi munka, izgalom egyeztetés szükséges egy ilyen rendezvény sikeréhez. Az ünneplés súlyát nem éreztem, de örültem, hogy én mondhatom Szabó Jutka néni versét,

melyet erre az alkalomra írt, Szülőfalumhoz címmel. Annyi vendéget soha nem láttam, nagyon éreztem a vers, a szereplés fontosságát.

Élveztem az ünnepi sokadalmat, az árusokat, a Kerekegyházi Fúvószenekar műsorát, az először látott ökörsütést, a sok egymásnak örülő rokont, ismerőst. Kitérült a világ, a falu lakosságának többszöröse ünnepelt együtt éjszaká-

ba nyúlóan. Először érkezett buszjárat Szentkirály felirattal. Büszke vagyok ma is, hogy Szentkirályra születtem, ott végeztem az általános iskolát, hogy ott élhettünk!

Lélekben együtt ünnepelek a 30. évfordulón szüleimmal, a régi osztálytársakkal, ismerősökkel! Szorítok annak a tízévesnek, aki most mondhatja el a tovább folytatott verset!

Elsárgult iratokat lapozgatva

Múltbeli események egyrészt visszaemlékezések, másrészt írásos dokumentumok segítségével idézhetők fel. Ez utóbbiak tartalma legalább olyan fontos és izgalmas, mint az élménybeszámolóké.

A legkorábbi egy 1951. október 1-i bizottsági ülés jegyzőkönyve, ami a „Szentkirály tanyaközpont községgé alakításával kapcsolatos előkészítő tárgyalásokról” készült.

„A bizottság megvizsgálta az új község elnevezésének kérdését. Olyan név, amelyik végleges név adására alkalmas lenne, nem merült fel, úgyhogy a bizottság megállapodott abban, hogy a községgé alakítás ideiglenes névvel, a tanyaközpont jelenleg ismert nevével történjen meg, esetleg <Kun> előnév hozzátételével.”

A határleírásból kiderül, hogy a terület 71 %-a volt szántó (ma 50), a gyeper, rét, legelő 20 % (ma 15), erdő 5 % (ma 25), kivett 1,6 % (ma 6,6). Falunkban akkor 828 házban 3.652 szentkirályi élt. Az aláírók a Belügyminisztérium, KSH, Megyei Tanács, Kecskemét Városi Tanács, és a Földmérési Igazgatóság képviselői.

1951. novemberében viszont Házi Árpád belügyminiszter már úgy rendelkezik, hogy „Az új község ideiglenes nevét Lászlófalva névben állapítom meg, végleges nevét a község tanácsának és a járási, valamint a megyei tanács javaslatának meghallgatása után fogom

megállapítani.” (Velünk együtt vált önállóvá Ágasháza, Helvécia, Héteny és Városföld is.)

A Földügyi és Térképészeti Hivatal Földrajzinév-szakbizottságának vezetője 1987 márciusában arról értesíti válaszlevelében a tanácselnököt, hogy a szakbizottság megtárgyalta a névváltoztatási (!) javaslatot, és „egyetértett azzal, hogy a község történelmi tényekkel is indokolt régi nevét visszakapja. Indokolatlannak tartja azonban, ha a meglévő öt, a Szentkirály nevet előtaggal tartalmazó község mellett egy megkülönböztető előtag nélküli, mintegy kiemelt szerepű Szentkirály is legyen.” A szakbizottság a Kun-szentkirály nevet javasolta.

A helyi iratok között a Lászlófalva Községi Tanács Végrehajtó Bizottságának (VB) 1987. január 27-én tartott ülésének jegyzőkönyvében találtam az első nyomot, ahol a tanácselnök február 16-i falugyűlésre készített beszámolóját fogadta el. Ez a beszámoló utal arra, hogy „évek óta számos fórumon, valamint a lakosság köréből egyre inkább felvetődik a község, az ősi település nevének, Szentkirálynak a felvétele. A lakossági vélemények alapján a községi szervek, a pártszervezet, a tanács, a hazafias népfront foglalkozott e kérdéssel, és egyetértőleg, támogatólag foglalt állást.”

A VB július 27-én tartott üléséről készült jegyzőkönyv tanúsága sze-

rint Szecsődi György tanácselnök bejelentette, hogy „a Szentkirály történelmi községnév visszaadását(!) illetően szóbeli tájékoztatást kaptunk.”

A Lászlófalva Községi Tanács és a Hazafias Népfrent Községi Bizottsága 1987. augusztus 20-án 15.30-kor tartotta együttes ünnepi ülését. Ezen jelen voltak: Szecsődi György tanácselnök, Szabó Károly tanácselnök-helyettes, Szabó Mária VB titkár, Berta László, dr. Beszterczey Gyula, Töröcsik Béla, Kis József, Vörös László, Tormási László, Farkas Istvánné, Dobos Lászlóné, Sáfrány Dezsőné, Bálint Miklósné, Pásztor Gézáne tanácsstagok; a HNF Községi Bizottsága részéről Faragó István, Farkas István, Agárdi Lajos, Kara Lajos, Papp Lászlóné, Vári Jánosné, Domján János, Ladányi Sándorné és Zakarné Kormos Erzsébet. Meghívottként Lovas Béla megbízott VB titkár, Deák Ferenc körzeti megbízott és Váczi József főelőadó.

Az együttes ülés egyhangúan fogadta el 8/1987. th határozatát, mely szerint örömmel, nagy megelégedéssel és köszönettel veszik tudomásul a Minisztertanács Tanácsi Hivatala elnökének 2/1987. (VII. 28.) számú rendelkezését, melyben a Lászlófalva helynevet 1987. augusztus 20-i hatállyal Szentkirály helynévre változtatja.

Felkutatta: Szabó Gellért

HÍRÖS HÉT FESZTIVÁL XX.

Térségi Kertészeti és Élelmiszeripari Kiállítás Kecskeméten augusztus 19-27.

A kiállítás látogatható szombat, vasárnap 10 és 21 óra között, 22-én 13 és 21 óra között, a többi napokon 16 és 21 óra között.

Szentkirály napja 22-én, 17 órától.

Fellép a Szentkirályi Táncsoport, és a nótaklub. Várjuk a nézelődni szórakozni szerető vendégeket.

Szent István, nemzetünk kiemelkedő hőse

Elődei tevékenysége

Taksony fejedelem, de még inkább Géza nagyfejedelem, felismerték a bekövetkezett változásokat, figyelték a társadalmi és európai folyamatokat. Helyesen rajzolódott ki szemeik előtt a nyugat és kelet közötti jelentős és meghatározó különbség. Nyugaton a római örökség és a frank hagyományok ötvözetéből létrejött a keresztény-feudális Európa új rendje, amelybe beilleszkedhetünk, vagy pedig úgy jár a magyarság, mint elődei: a szkíták, hunok és avarok. Eltűntek ezen államok a térlepről! Nyilván nem erre a sorsra szánta a magyarságot Géza fejedelem.

A nyugat felé nyitást a bizánci veszedelem szorítása ellenében végezte Géza. A fiatal fejedelem a német császárhoz fordult, aki hittérítőket küldött a 970-es évtizedben Magyarországra. Ezzel elkezdődött egy hosszú folyamat, mely a magyarság hitéletének gyökeres átalakulásához, a keresztény Európához történő csatlakozásához vezetett. A nagy művet Géza fejedelem fia, István király építette fel több évtized alatt.

Szent István munkálkodása

István, az Árpádok leszármazottjának vallotta magát, de az igazi példaképe Nagy Károly nyugat-római császár volt. István nagyfejedelem, majd király, apja nyomdokain haladva hajtott végre történelmi küldetését: változó európai környezetben szilárd alapokra helyezett Magyar Királyságot teremtett. 997-ben legyőzte a fejedelemsége ellen fellázadt Koppány vezért. Ezt követően kezdte meg szervezeten, a nyugatról hazánkba küldött egyházi személyek, hivatalnokok és katonák segítségével az államhatalmi- és egyházszerkezetek kiépítését.

A nagy példakép, Károly császár koronázásának 200. évfordulóján, 1000 Karácsonyán, koronáztatta meg magát a pápától kapott koronával. Tehát a fejedelemségek sora lezárult, István már felkent király lett. Ország pedig nem pogány kalandozások, sámánok földje, hanem rövidesen európai állam.

Az ifjú király munkálkodása révén megkezdődött a magyar állam- és egyházszerkezet kialakítása. István király rendkívül alapos és körültekintő szervezőmunkával fogott hozzá nagy műve megteremtéséhez. Olyan szervezeteket, közintézményeket kellett megalkotnia világi- és egyházi személyekkel, melyek azelőtt hazánkban még sohasem működtek.

A kalandozó, barbár szokások szerint élő magyar fejedelemség, a fiatal és energikus nagyfejedelem akaratára és szigorú parancsára a XI. század elejére fokozato-

san megszűnt. Megszületett Európa közepén, a keresztény vallás szerint élő és az uralkodó akarata szerint cselekvő Magyar Királyság!

Még Szent István király uralkodása idején kiépült a magyar vármegyei rendszer, mely a közigazgatást végezte az uralkodó elképzelése szerint. A vármegyék élén a várispánok álltak, akiket természetesen a király nevezett ki megbízható híve és támogatói közül. A várispánok népes udvartartással rendelkeztek. Az uralkodó és kísérete időnként felkerekedett és sorba látogatta a vármegyék központjait, ahol természetesen minden ellátást megkaptak. Közben a király ott a helyszínen törvényeket alkotott népe számára.

Az ország területén falvak létesültek, melyekben a letelepedett magyarság lakott. Ezekben a településekben dolgos, földműveléssel foglalkozó emberek éltek, akik természetesen adóztak is az új földesuraknak, a királynak és az egyháznak is.

Szent István a római egyház vezetőivel karöltve, építette ki és szervezte meg az egyházmegyéket országában. Szervezőmunkája révén két érsekség és 10 püspökség alakult a Magyar Királyság területén. Ezek területén templomok, monostorok létesültek. Nem tudott minden falu templomot emelni, ezért meghatározták, hogy a hívek melyik településre voltak kötelesek vasárnaponként elmenni imádkozni.

Szent István számára a legfontosabb kapcsolatot az jelentette, hogy a keresztény népek közösségébe vezette nemzetét. Először tehát István királyunk léptette be országát a keresztény európai népek széles táborába! Természetesen István király legitimitását segítette, hogy őt uralkodóként a német császár, valamint a római pápa is elismerte a magyarság egyedüli vezetőjének! Abban a korban is fontosnak számított a külföld elismerése. A belső hatalmi viszonyok stabilitása lényeges volt, Istvánnak ugyanis főleg a kezdetekben voltak hazai riválisai. Ezeket egyenként legyőzte szép szóval vagy kemény kézzel. Ha kellett bizony véréldozatok árán is érvényre juttatta akaratát a népe és nemzete számára.

István továbbra is fenntartotta viszonyát a bizánci udvarral, de már nem az volt a legfontosabb külföldi kapcsolata, hanem Nyugat-Európa. Arra azonban külön ügyelt, hogy a Magyar Királyság ne legyen hűbérese a Német Császárságnak. Mindezt a német uralkodó nem nézte jó szemmel, ezért több alkalommal is haddal támadott Magyarországra. Ezek a próbálkozások viszont mindig kudarccal végződtek, a német

seregek vereséggel hagyták el országunk területét.

Mindezek bizonyítják, hogy Szent István király jól sáfárkodott tudásával, a sorstól és Istentől kapott tehetségével. Munkálkodása révén erős, gazdag Magyar Királyság jött létre Európának ezen a felén. Hogy mindez megvalósulhatott, István szinte állandóan dolgozott és alkotott. Az általa teremtett magyar állam szilárd lett, erős hadsereggel rendelkezett, amelyet nyugati mintára szerveztek, fegyvereztek fel és képeztek ki. Rendkívül szigorú törvényeket alkotott. Ő volt az első hazánkban, aki jó ezüstpénzt veretett, amelyet az egész kontinensen elfogadtak fizetőeszközként.

Szent István király emlékezete

A nagy király 1038-ban bekövetkezett halála után legendák egész sora bizonyította kivételes emberi nagyságát. A magyar emberek imáikban, énekeikben mindig visszavárták szentéletű uralkodójukat. Első királyunk tetemét László király emeltette ki sírjából. A jobb kézfeje még akkor is teljesen ép volt, ugyanis mumifikálódott. Ebből az ereklyéből lett a Szent Jobbnak, amely ma is látható Budapesten a Szent István Bazilikában. A pápa 1083-ban László királyunk kezdeményezésére szentté avatta Istvánt, Imre herceget és Gellért püspököt, első vértanúkat.

A Magyar Királyság (Magyarország), amelyet szentéletű királyunk létesített ma is szilárd alapokon nyugszik. Immár 13 éve ismét abban a közösségben, amelybe ő integrálta először országunkat.

Szentkirály község lakossága, istenfélő hívő közössége méltán tartja Szent István királyt védőszentjének. Településünkön szobor, tér, csontereklje és oltár is őrzi dicső és halhatatlan emlékét.

Iovag Kenyeres Dénes

1987. augusztus 20., csütörtök

NÉPSZABADSÁG

11

ÚJ HONFOGLALÁS

A tanácselnök elnézést kér, de a tsz-elnököknek pénzügyi tárgyvalása van" — vaiani effélelt mondott *Lászlófalva* községi tanácsán a hölgy, aki jöttünkre félbehagyta az írógep puffolását. Először mi se értettük egészen, de azután hamarosan megértkezett. *Pásztor Gézá* tanítónő, a helyi néprfrontelnök és elmagyarázta a mondatot:

— A tsz-elnökünk, Szecsődi György tavaly október óta tiszteltelődias tanácselnök is.

Ha ez volna az egyetlen újdonság *Lászlófalván* — mármint, hogy az országban ök büszkélkedhetnek egyedül tisztelődias elnökkel — már akkor is érdekes lett volna őket felkeresni. Csakhogy minket a Magyar Közlöny 31. száma hájtott ide. Megjelent benne egy rendelet:

"1. §. *A Bacs-Kiskun megyéhez tartozó Lászlófalva helyimévet* — *Lászlófalva Községi Tanácsának állásfoglalása alapján* — *Szentkirály helyimévre változtatom*. 2. §. Ez a rendelkezés 1987. augusztus 20. napján lép hatályba."

"Más levegő volt" — meséli Domján bácsi.

István, a helyben dolgozó csoport archeozoológusa, vagy ahogy ő is mondja sokkal egyszerűbben: az állattanos. Velük van még *Kassai M. Katalin* archeobotanikus, kis üvegekbe gyűjtögetnek más számára semmit sem mondó kis szilánkokat, "forgácsokat", csonttöröredékeket.

— A törökkel folytatott háborús-kodás idején néptelenedett el újra a falu — folytatja a történetet *Pálóczi Horváth András*. — A lakosság be-

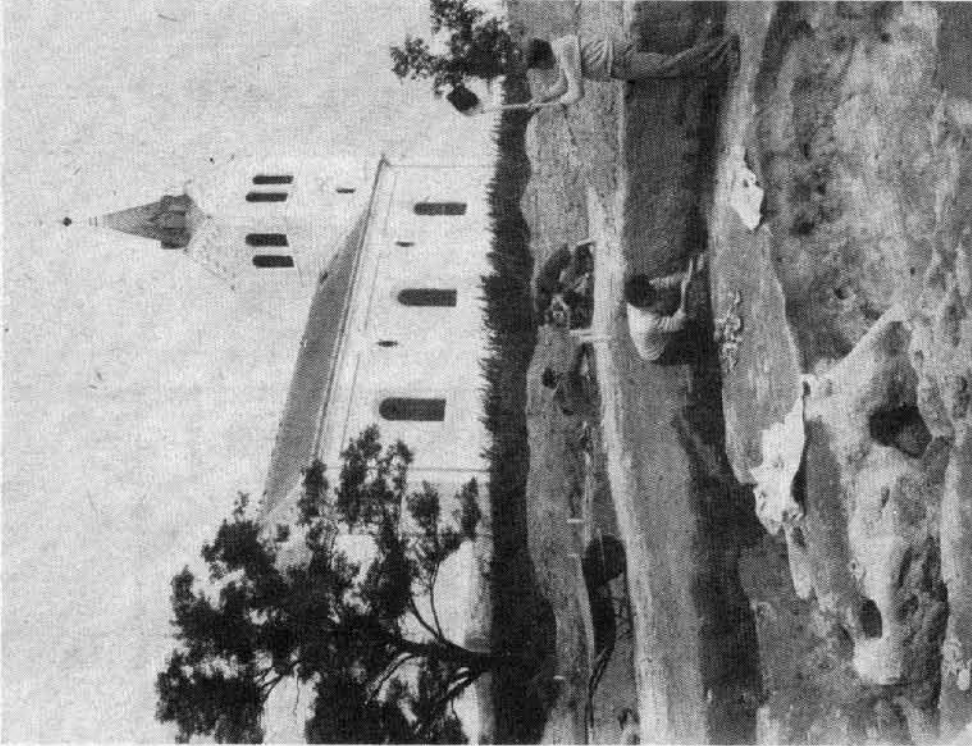

A hajdani szentkirályi hívek adománnyozta harang.

A Szentkirály név eredete már egyszerűbb. Istvánt az 1038-ban meghalt első magyar királyt 1083. augusztus 20-án avatták szentté. Az ezt követően épülő templomok jó részének ő lett a védőszentje, a templomos települések pedig az ő nevet vették fel.

De hogy hogyan lett Szentkirályból 1982-ben *Lászlófalva*, annak ki-nyomozása már nehezebb. Hatszáz 35 évre: az lecke.

— Ezt senki nem tudja — mondja izmos vállát rándítva *Szecsődi György*, a harminché esztendőös tănăcs- és tsz-elnök. — Azt mesélik, hogy jött a telefon a megyétől, és ez lett a neve. De a rossz pletyka azt is mondja, hogy az akkori, igen erőszakosnak ismert tanácselnökről

A református templom tövében folyik a kutatás.

szokatlan, de hát ez itt így van. De hogy a művelődési ház igazgatója is tisztelődias, az már túlmutat magán.

Mert itt a foalás a szakmához kö-tődik, a községi feladat vagy a szen-vedélyhez, vagy a hitvalláshoz vagy mindkettőhöz köfődik. A munka az első belőle, nem a cím.

Valahogy így mutatja be a nép-frontos matimónó a férjét, *Pásztor Gézá*, matematika-fizika szakos ta-

Árulkodó határ

— Honnan is kezdjem? — kérdi cseppet zavartan a tanítónő.

— *Talán az új, választott név tör-téneténél* — biztatom, s a kezében levo nagy dossziétra lések.

— Itt minden megvan összegyűjt-ve — nyitja szét, csakugyan a map-pál. — Hatszáz éven át ez volt a község neve. Szentkirály, csak 1952-ben lett *Lászlófalva* a neve.

Aztán föl pattan, s kedvesen invitál bennünket a falu szélére, az asatá-sokhoz. Ne ő másodikéből mesél-jen, amikor itt a régész, a kutató-sok vezetője. A sokszázados romok-ra, emelt református templom tövé-ben, a feltáró falások közti mezs-gyén járkalva *Pálóczi Horváth And-rás* régész készséggel avat be a múlt-ba.

Talán hadd kezdjem azzal, hogy már az Arpad-korban volt itt egy falu. Ezt igazolta a XI—XII. századi temető feltárása. Ez valószínűleg a tatárjárás idején elnéptelenedett, s ennek helyébe telepedtek meg a kun családok.

Ebben az időszakban bukkán fel először az ősi név. Egv 1354-ből szá-

esoszor az ősi nev. Egy 1304-ből származó adományozólevél, mely szerint Nagy Lajos király az úresen álló Zenthkirály birtokot funoknak adja azzal, hogy ott keresztény módra éljenek.

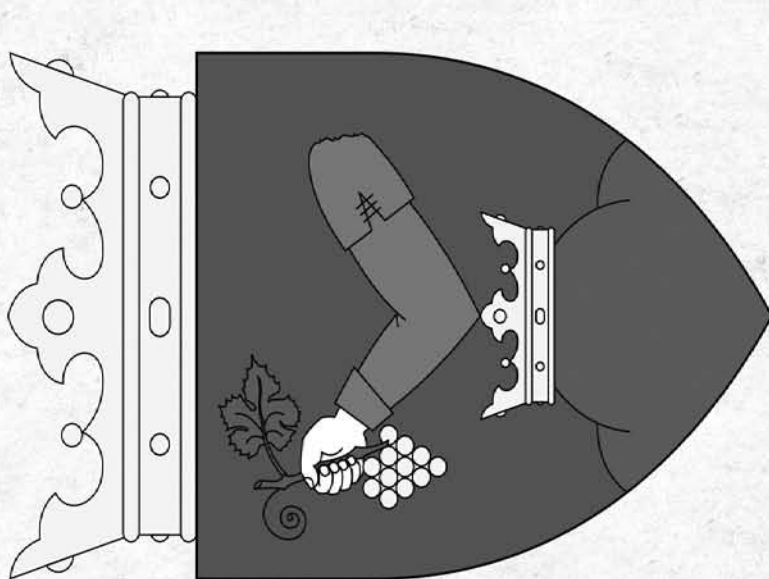
— Ez nem pusztán azt jelenti — igazít el a múlt szavában a régész — hogy a kereszténység felvételét, a vallás gyakorlatát irtak elő, hanem hogy a kun család hagyjón fől vándorló, nomád életmódjával, a jur-tasátrak helyébe szilárd épületeket emeljenek.

Bengrik a kutatógödörbe, levért cőöpök helyét mutatja, ahol a félig földbe süllyesztett terményraktár állhatott.

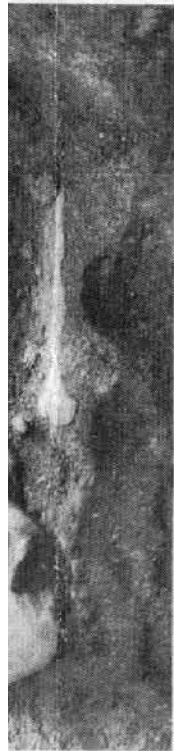
— Az állati csontok sokkal többet árulnak el az életmódról — szólal meg leplezetlen büszkeséggel Takács nyáron itt élek.

Névescseré

— *Hogyan került ön éppen ide?*
 — *László Gyula* volt az egyetememen a professzorom, ő irányította a filozófiám, ő volt az, aki megmutatta a filozófiát a kunság felé. Tízennyolc éve tartottam itt először szemlélet, a szentkirályi leletből irhattam. Az után 1971-ben a Nemzeti Múzeumban hoz kerültem, ahol mindjárt megismerkedtem a feltárással. Azóta minden nyáron itt élek.

SZENTKIRÁLY 1354

A hely: hatszáz éves.

ERDEI KATALIN FELVÉTELEI
 Örültem, hogy visszakapjuk a régi nevet. Mert régi ez, 1630-ból megvan a nemesi levezem, az is igazolja.

— Ezzel nem is dicsekedett — csodálkozik el Pásztorné. — Miért titkolta?
 János bácsi fölhúzza a vállát: „Nem illett” — motyogja, s belekap egy háborús történetbe.

Atvágunk a falun, hogy az északi végén megbújt tanyára ugorjunk be, *Szente Varga Pálné*hoz, aki 2000 buszállból fonja a koszorút az ünnepségre.

— Még a dédszüleim is itt éltek — mesél egyszerre Szentkirály múltjáról, meg a szalmazatolás örökségéről. — Mindig is készült ilyen koszorú, még sokkal nagyobb is augusztus 20-ra, nagy petróceuródon vitték el a gazdáknak. Aztán egy időre elmaradt. Azt se kérdezték meg, akkoruk-e a Lászlófalva nevet. Hát persze, hogy a falugyűlés megszavazta a névvisszavételt...

Élő emlékezel

Lám, Szentkirály immár negyedik ezütti! Jelképes honfoglalás-mennyi mindent hoz a felszínre. Hogy nem foállassa a néprfrontonok, hanem tanítson, rendjén van; hogy nem foállás a tanácselnök, az már

nárt, a művelődési ház vezetőjét, aki az iskola udvarán éri utol a csoportunkat, ahol az éppen épülő új szárnyat nézzük. (Az csak természetesen, hogy a tsz építőbrigádja építi: a tsz-és tanácselnök ideadta őket.)

— Valóban a szakemberklubunkban indult el a régi, ősi név újrafelvételének a gondolata. Ez a klub most már nyolcadik éve működik, téli estéken hozza össze az embereket.

A tanár úr kijárt az ásátásokhoz, rendszeresen fényképezte is, így barátkozott össze a kutatásvezetővel, s hívta meg a klubba előadást tartani az ásátásról, elővé tenni az itt lakók emlékezetében a múltat. A népszóró klub mely vonz fiatalít is, idős is, megmozgatta az itteniek fantáziáját. A névvisszavétel ötlete faluszerte terjedt.

— A falugyűlésen már kitoró örömmel szavazták meg — mondja Szecsódi György, most éppen tanácselnök tisztségben. — Mert erről, a falunak kellett szavaznia. A törvényes út felderítésében egyébként *Miskó István*, az országgyűlési képviselőnk is szívvel-lelekkel részt vett. Ő mozgatta sokfelé az ügyet, szorgalmazta az engedélyezést.

— *Ellenzője nem akadt itt helyben?*

— De — ismeri el — Néhányan, idősebbek akik még tartanak valamitől, a változó világot nem ismerik fel... Volt, aki azért vakaródzott, hogy most majd járhat átiratni a személyiben az új lakimat...

Mert augusztus 20-tól az egész község, mind a kétezer-kétszáz itt lakó lélek, új hazát foglalt: szentkirályi lakos lesz. (Mellesleg az átirást helyben elintézik.)

Rege Sándor

A dédszüik öröksége Szente Varga Pálné szalmazatolása.

KATOLIKUS ÉLET

Kedves Testvéreim!

Az előttünk álló időszak egyházi programjait szeretettel bocsátom szíves tudomásukra.

Augusztus 15-én ünnepeljük Szűz Mária Mennybevételét, régi nevén Nagyboldogasszonyt, mely alkalommal hitünk azon tartalmát elmélkedjük át, hogy Égi Édesanyánk amikor meghalt, testével-lelkével együtt felmagasztaltatott a Mennysországba.

Augusztus 20-án Szent István Királynak lesz főünnep, őt, mint Magyarország Fővédőszentjét tiszteljük és ünnepeljük. Bár templomunknak is ő a védőszentje több okból is egy héttel később tartjuk meg templomunk búcsúját.

Augusztus 27-én 10.00 órakor kezdődik majd ünnepi szentmisénk, melynek keretében fogadjuk majd a zarándokokat, körmenetet tartunk és az új kenyeret is megszegjük. Mindenkit szeretettel várunk erre a felemelő ünnepre, a búcsúnk szónoka Bőjte Csaba ferences testvér lesz, aki gyermekeket is hoz magával Erdélyből és egy kis műsorral készülnek, kedveskednek számunkra. Árvaházainak javára külön gyűjtést szervezünk ekkor.

Az imádság tehát valamilyen újrateremtés és újra beköszön életünkbe, mi pedig keresve a jó Istent próbálunk az Ő közelébe férközni.

Az Istennel való kapcsolatunk ott észlelhető és egyben érhető tetten egyrészt, hogy amikor imádkozunk, vagy próbálunk, akarunk imádkozni, akkor nyitunk egy kaput a Teremtő felé magunkban. Az imánk nemcsak egy udvariassági szöveg. Az ima valahogy úgy határozható meg, hogy az Istennel való élő kapcsolat, érintkezés, beszélgetés. És amilyen az imánk, olyan lesz az Istennel való kapcsolatunk is és egész életvitelünk is. Ezért szoktuk kérni az Urat, hogy „taníts meg minket imádkozni”.

Jézus pedig nem úgy fordul Istenhez, mint hatalmas úrhoz, hanem úgy beszél hozzá, mint atyjához. Így megváltozik az ima hangvétele és már nincs benne szószaporítás, hisz tudja ez az Atya, hogy mire van szükségünk. De kérni kell, mert így ismerjük el, hogy Tőle kérjük.

Tegező viszonyban vagyunk Istennel, Ő egyszerű és közvetlen hangot vár. Azt akarja adni, ami biztos, hogy a javunkra válik – és mi nem mindig tudjuk, hogy mi a jó nekünk. Sokszor ezért nem adja meg azt, amit kérünk tőle, mert nem használna nekünk, viszont ad mást. Ezért nem hóbörgünk, hogy miért csak ennyit kaptam, vagy miért éppen azt, mert így még azt is visszaadjuk szinte, amit kapnánk Tőle.

Úgy beszéljünk ezért mindig Vele, mint egy emberrel. Ha lehet, jó ha találunk a sok teendő mellett megszabott időt rá és olyankor egészen nyugodt szívvel emeljük csak fel Istenhez mindent, amit tapasztalunk, átélünk, megszenvedünk, mert az ima összekapcsolja egyik foglalatosságunkat a másikkal és így valósulhat meg az, hogy „szüntelenül imádkozzatok”.

Végül pedig elfogadjuk jó szívvel, amit kapunk...úgy is el kell majd fogadni mindenképpen, és így legalább behelyezkedünk akaratába. Ébren tartjuk magunkban a jó szándékot, kötelességeink teljesítése közben is, úgymond visszaadjuk neki tevékenységeinket. Tehát a bajok elfogadása is lehet ima.

Jézus megtanított minket az ima tartalmára, a Miatyánkban például. Ő maga is imádkozott mindenkiért: gyerekekért, Péterért, betegekért, tanítványaiért, értünk is, ellenségeiért, hóhéraiért. Működésének minden eredményéért hálát adott, néha már a csodái előtt is hálát adott.

Kívánok mindenkinek jó imádságokat, és persze olyat is, amit úgy érzünk, hogy nem volt jó, mert tanulságos pillanatok ezek is. Valamint nagyon szép ünnepet, nyarat és életet!

Szeretettel:

Molnár Zsolt plébános

REFORMÁTUS ÉLET

Ki mint vet, úgy arat...

Augusztus hónap az aratás és a betakarítás ideje. Már javában begyűjtöttünk, fagyasztóba raktunk, befőztünk, megsavanyítottunk, tartósítottunk minden finomságot, hogy télen is legyen házi készítésű étel a kamránkban, amihez ha szükség van azonnal hozzá tudunk jutni.

Ma már újra „divatos” tevékenység a házi tartósítás. A legjobb, ha magunk termeljük meg, készítjük el, amit enni szeretnénk, akkor legalább sejtjük mit fogyasztunk el.

Mi falusiak, főként az idősebbek tudjuk, hogy ha betakarítani, „aratni” szeretnénk, először vetnünk kell. De hogyan vethetünk Isten akarata szerint, keresztény módra? Úgy, hogy már vetésnél kérjük az Úr segítségét. Neki ajánljuk mindazt, amit teszünk szavakban és cselekedetekben.

De hogyan arathatunk áldásban? Sokan úgy gondolják, ez azt jelenti, hogy sikeresek lesznek és meggazdagodnak. Ez nem lehetetlen, de aratni nem lehet munka nélkül. Az életben sem megy ez másképpen és Isten országában sem. Munkánkat, mint az Úr szolgálójának, vidáman, csüggedés nélkül kell tennünk. És aratáskor nemcsak arra gondolkunk, hogy mennyi volt a fáradozás, hanem az öröme is.

Isten igéjének a vetése és aratása hasonlít a földműves munkájához. Beszélhetünk az élet és a cselekedeteink vetéséről és aratásáról is. Pál apostol ilyen értelemben ír erről. Megmutatja, hogy az aratást nemcsak követi a vetés, hanem meg is felel annak. Amilyen a vetés, olyan az aratás. Ez olyan igazság, amelyet az élet igazol. Le kell aratnunk, amit egyszer szándékosan vagy meggondolatlanul vetettünk. „Ne tévelyegjetelek: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is: mert aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, az lélekből fog aratni örök életet” (Gal 6,7-8). Megijedünk ettől a kemény ítélettől? Tudjuk, hogy a szalma tűzre vettetik, de a búza magtárba kerül. János apostol úgy látja a világ Bíróját, mint aki majd egykor a sarlót a kezébe veszi, hogy arasson (Jel 14,14-16).

A mi Urunk Jézus bejárja a szántóföldet, és keresi életünk gyümölcsét. Jó nekünk, ha jót vetettünk, és Ő a termést learatja”, betakarítja. Ki ne szeretne az örök mennyországba jutni, ha eljön az utolsó óra ...?

Az életben a lelki életünkre is érvényes a vetés és aratás elve. Foglalkozni kell vele, hogy termőre fordulhasson, de hogy ho-

gyan, az nem mindegy. Először is érdemes megvizsgálnunk, megtudnunk mi is a lélek, hiszen nem látható. Mielőtt kertészkedünk, gondoskodni, táplálni, gyógyítani akarunk valamit, jó, ha tudjuk mivel van dolgunk. Még a növényeknél sem mindegy, milyen módon gondozzuk, mivel tápláljuk azt. Így jó, ha előbb megpróbáljuk megérteni mi is a lélek. Timothy Keller: Az önmagunkról megfélekedés szabadsága című könyvében próbálja körülírni, összeszedni, mi is a lélek. Én, mint keresztény, azt értettem meg belőle, a könyv alapján, hogy a lélek olyan, mint a testünkben egy felfűjt hely (képletesen, mint egy lufi), amely sokáig üres, vagy csak ideoda lötyög benne valami és éppen ezért fáj, beteg, sóvárog, soha meg nem nyugszik. Az ember igyekszik, keresi nyughatatlanul mivel tölthetné be, de csak kevesen értik meg, tudják, találják meg a helyes megoldást. Ez azért van, mert figyelmen kívül hagyják, hogy Isten teremtette az embert, és Isten volt az, aki lelket lehelt, helyezett belé, hogy benne lakozhassék, hogy kapcsolatba lehessen vele, vezethesse, és hogy ő tölthesse be egész életét, lelkét teljesen. Ha ezt el tudjuk fogadni, ettől kezdve nem kell mást keresnünk. Megnyugodhatunk, megérthetünk mindent, ami fontos ebben a földi életben, mert ő megadja kérdéseinkre a választ, beteljesít.

A vetés és aratás összefüggése az élet minden egyéb területére is igaznak mondható.

A gyermeknevelés is ilyen. Akkor lesz gyümölcsöző gyermekünk élete, ha elegendő időt fordítunk annak gondozására, formálására. A gyümölcsfák is csak akkor hoznak szép termést, ha megfelelően gondozzák, táplálják, öntözik, metszik, egyelik.

A gyülekezetünkben is igyekszünk gyümölcsözőkké válni. A még őseink által elvetett magokat gondozzuk most is, s növekedünk hitben, cselekedetekben, hálaadásban, szeretetben, és mindenki által látható javakban, és próbáljuk megérteni, követni Isten akaratát.

Kis gyülekezetünkben Isten dicsőségéről, hatalmasságáról teszünk bizonyosságot, és így válunk gyümölcsözőkké, amikor az „új” 1995-ben épült gyülekezeti házunk felújítását támogatjuk; megcsodáljuk és hálát adunk Urunknak, ezért a megtartó erőért. Istenünk hatalmát, akaratát láthatjuk, amint Ő építi az egyházat, illetve a gyülekezeti házat.

2016-tól Istenben bízva kezdtünk neki a tervezgetésnek, amely a gyülekezeti ház szigetelését és új nyílászárók cseréjét tűzte ki célul. Az egyházmegye pályázatát megnyerve,

valamint a gyülekezet nem kis önrészt felvállalva 2017 augusztusában el is kezdheti ezeket az álmoknak a megvalósítását. Megható és jó érzés belegondolni mi mindenre képes e parányi gyülekezet Isten áldásával, mennyire szeret bennünket az Úr. Az elmúlt 5 évben felújíthattuk a parókiát, mely lehetővé tette, hogy alkalmas, biztonságos helyet nyújthassunk szolgáló lelkészünknek. Most pedig, 22 év után gyülekezeti házunk is komfortosabbá válhat - főképpen a hidegebb, téli évszakban. A gázkonvektoros fűtés hatását, a meleget nem szippantják el remélhetően többé a jéghideg falak és a rosszul záródó ablakok, ajtók.

Talán még többen is eljönnek? Érdemes imába foglalni ezeket a vágyakat, hogy Isten és még mi magunk is megerősödjünk – e bizonyosságtétele által.

(Idézet részlet: Vetés és aratás 50. évfolyam 2.szám)

Lélekmentő kenyér

Így tanultam, Uram:
amit Tőled kaptam,
-mint lelki kenyéret-
másoknak átadom.
Mert mély szájalommal
szemléled Te őket,
lelki kenyér után
vágó éhezöket.
Halhatatlan lelkük,
mely éhségtől alél,
nem táplálja más,
csak mennyei kenyér.
Ezért e kenyéret
nem elég csak kapnom,
hanem kész örömmel
tovább is kell adnom.
Ha azért venném el,
hogy rejtekbe ássam,
éhen hálnék én is,
nemcsak éhes társam.
Ám, ha tovább adom
a lélek kenyéret,
megtarthatom magam
és mások életét.
Szent Igéd számunkra
lélekmentő kenyér,
az táplálja lelkünk,
míg Hozzád visszatér.

(Pecznyik Pál verse)

Augusztusi alkalmaink:

Minden vasárnap 10 órakor **Istentisztelet**.
Augusztus 20. vasárnap 10 óra **Új kenyéret**
való hálaadó istentisztelet **úrvacsora osztással**.

GARABONCIÁS DIÁK

Szent László-emlékévéhez

Bizony, ez az év Szent László emlékévé, de a hivatalos megemlékezések sokszor sekélyesek, sematikusak, semmi lényegi, semmi érdemi dolog nem derül ki belőlük, a szakrális vonatkozásokat pedig egyenesen titkolják. Ha már László, községünk rossz emlékü mozgalmi neve miatt is említünk fel néhány elhallgatott érdekességet.

Természetesen községünk eredeti nevének, a Szentkirálynak nincs köze Szent Lászlóhoz, ez ismert, s történelmi tény. A 'szentkirály' tagot viselő településnevek Szent Istvánra mutatnak vissza, míg a Szent László királyról elnevezett települések nevében minden esetben benn van a 'lászló' tag is, pl: Jászszentlászló, Vácszentlászló.

Érdekes, mondja Vajay Szabolcs svájci történész, hogy a középkori latin nyelvben Istvánt a 'magnus' szóval illették, amely államszervezőként való nagyságot jelent; Lászlót pedig a 'grandis' jelzővel, amely a személyes erkölcsök terén, a személyes vitézségben megnyilvánuló nagyságot jelenti.

Érthetetlenül kevés szó (egy sem) esik arról, hogy Szent László valójában határvédő szent királyunk, aki leginkább a keletről betörő kun és más lovas népek seregei ellen harcolt, nem csak királyként, hanem előtte herceggként is, Salamon király uralkodása alatt. Szent László és a kun harcok küzdelmét ezért leginkább a Magyar Királyság északi és keleti részén fekvő templomokban festették a falakra, mégpedig a templom északi falára. Az északi oldal a sötétség és a hideg oldala volt a középkori jelképvilágban – de arra is gondolhatunk, hogy normális esetben ma sem épül úgy lakóház, hogy annak északra nyíl-

na a bejárati oldala. A király és a kun viadala jól ismert ábrázolás, jelképvilágában a fény és a sötétség küzdelmeként jelenik meg. Határoktól távolabbi Szent László titulusú templom a Nógrád megyei Tereske község szép plébániatemploma, amelynek már csak töredékesen látható freskóin is látható Szent László és a kun küzdelme; s természetesen, ott is a templom északi falán.

A királyról szóló legendákban fontos szerepe van Szög nevű lovának is. Az erdélyi Tordai-hasadék például úgy keletkezett a legendák szerint, hogy az őt üldöző kunok elől menekülő király lova elrúgta magát egy árok oldaláról, s László király fohászára az árok mély szakadékká vált, amelynek túlszéljén maradtak a kun üldözők.

Valódi szakrális értelmében ez a talált lópatkók használata, amelyek néhány évtizede még gyakran feltűntek Ladák első hűtőrácsain vagy éppen járdák felszínébe belebetonozva, Szent László lovának, Szögnek a patkójára utalnak vissza, s éppen a csodatévőként is ismert királyban való – keresztényi – bizakodását jelentik. Sajnos, a százötven éve nyomuló ateista gondolkozásmód ezt eltagadta, s a talált patkó használatát átterelte a szimpla babonaság témakörébe vagy éppen az ördög patkójának nevezték. (Ha így lenne, akkor éppen a balsors előidézőjeként lenne használva; de az árnyalt gondolkodás sosem volt az ateizmus jellemzője).

A keresztényi alapú gondolkozásmódban egyébként az ördög és a sárkány sosem jelent semmi jót, sohasem hozhatnak kegyelmet, vagy annak világi változatát, a szerencsét. A sárkány, ahogy a nevében szereplő sár is kifejezi, a lélek nélküli anyag, a matéria uralmát jelenti; nem bölcs do-

log ezért sárkányokat jó értelemben szerepeltetni a mi világunkban.

A Szent László lovának patkója eredeti értelmének kiforgatásához hasonló sors jutott a 'jogásznemzet' kifejezésnek is, amelyet a százötven éves ateista nyomulás során, különösen az igénytelen és boldogtalan kádárista világban olyan értelemmel ruháztak fel, mintha a magyar ember holmi kisnyilas-kommunista házmester stílusú feljelentető lenne. Egyáltalán nem ez áll a szó mögött. A kifejezés valójában a Habsburg-elyomás ellen alkotmányos talajon fellépő magyar elszántságra utal. A Habsburgok a magyar történelmi alkotmányos szabályokra – amelyek például sohasem tették lehetővé egyszemélyes diktatúra kialakulását – fölösleges akadályként tekintettek. Az országos és vármegyei közéletben forgolódo személyeknek ezért jól kellett ismerniük a magyar alkotmányos közjogi szabályokat ahhoz, hogy azokra hivatkozással meg tudják gátolni a bécsi udvar gátlástalan kormányzását. Az onnan érkező törvénytelenésekre válaszul a középkori magyar országgyűlési rendek, a vármegyék minden esetben a törvényesség végső határáig elmentek, s csak amikor már más mód nem volt, akkor nyúltak fegyverhez. A Bocskai-féle, Bethlen Gábor-féle, az I. Rákóczi György-féle felkelések, a Rákóczi-szabadságharc, s a 1848-as szabadságharc, de az 1956-os forradalom is mindig a törvényesség helyreállításért indultak.

A magyar ugyanis kegyelemtudatú nép, ezért sohasem zajlott polgárháború hazánkban. Ezt nem árt tudni augusztus 20-a kapcsán, amikor a magyar államiságot is ünnepejük.

Békesség veletek! A kő marad.

--bor--

MEGHÍVÓ

A Szentkirályi Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola a 2017/18-as tanév tanévnyitó ünnepségét 2017. szeptember 1-jén, pénteken 17 órakor tartja az iskolában. Minden tanulót és a kedves szülőket szeretettel várjuk a rendezvényre!

Időjárási érdekességek augusztusból

Igazi kánikulai nap volt Békéscsábán 2000. augusztus 21-én, ekkor 41,7 C fokot mutatott a hőmérő árnyékban. Ha visszaemlékszünk, 10 évvel ezelőtt, a hónap közepén megfőttek a dinnyék.

Dér csípte viszont a burgonyát, a babot, a szőlő levelét Budapest környé-

kén 1918-ban. 2010-ben a hónap elején jégeső és felhőszakadás pusztított országszerte. 1663-ban a forróságtól lakóépületek gyulladtak ki. Többször volt, hogy nehezen tudtak learatni, a gabona a földeken kicsírázott. Ilyen volt 1657-ben, 1659-ben, 1720-ban

és 1801-ben. Igen nagy szárazság volt 1836-ban, 1850-ben. A jelenlegi aszályos időjárást már megszoktuk. Alig 35 éve még a Peitsik-csatorna nem száradt ki, egyes részein egész évben lehetett halászni.

-szerk-

Itt a legújabb kártevő

Pár év óta csak ijesztgettek az amerikai lepkekabócával. Mára már az egész országunkat megfertőzte. Gyakorlatilag válogatás nélkül minden növényen megtelepszik. Dísznövények, lágy és fásszárú kerti, mezei, erdei növények mind, mind gazdanövénye. Életmódja hasonló a levéltetűéhez, viszont annál jóval nagyobb. Szívogatása következtében az aljnövényzeten feltűnő mézharmat réteg keletkezik, mely aztán másodlagos fertőzések, egyéb növényi betegségek kiinduló alapja

lehet. Szívogatásával elgyengítik a növényt, ami akár el is pusztulhat. Ezt a kártevőt 1979-ben hurcolták be Amerikából Olaszországba, és gyorsan meghódította Európát, még a parlag fűvön is megél. Jelenlétére utal a fehér gyapjas bevonat a növényzeten, mely alatt a lárvák szívogatnak. A kifejlett rovar szárnyai háromszög alakban vannak nyugalmi helyzetben, nagysága 5-8 mm. Mint a többi kabóca, elugrik, ha közelítünk hozzá. Sokan összetévesztik az üvegházi molytetűvel, a lisztes-

kével. Ez utóbbi elsősorban a keresztes virágú növények levélfonákán telepedik meg, és jóval kisebb. Természetes ellensége nincs. Életmódjából adódóan az ellene való védekezés nagyon nehéz, hiszen a fehér viaszbevonaton a kontaktszerek nem hatolnak át. Gyakorlatilag a biotermesztésben használt készítmények hatástalanok, csak a felszívódó szerekkel tudunk ellene védekezni. Sajnos együtt kell élni ezzel a veszélyes kártevővel.

V.F.

Elgondolkodtató történet

Zsúfolt reggel volt a rendelőben, amikor 8:30 körül bejött egy bekötözött ujjú idős úr. Rögtön szól, hogy siet, mert 9 órakor van egy fontos találkozója. Kértem, hogy foglaljon helyet, tudván, hogy eltelik még fél óra, míg megérkezik az orvos. Figyeltem, milyen türelmetlenül néz percnként az órájára. Időközben arra gondoltam, hogy nem lenne rossz, ha levinném a kötését, és megnézném, miről van szó. A seb nem tűnt olyan súlyosnak... az orvosra várva, eldöntöttem, hogy fertőtlenítem a sebet, és egy kis beszélgetésbe elegyedtem. Megkérdeztem, hogy mennyire fontos a találkozója, és hogy nem szeretné-e mégis megvárni az orvost a seb kezelésére. Azt válaszolta, hogy feltétlenül az idősek otthonába kell

menjen, ahogyan évek óta mindig teszi, hogy reggelizzen a feleségével. Udvariasan a felesége egészsége felől érdeklődtem. Kedvesen, az idős úr elmesélte, hogy az Alzheimer kóros felesége 7 éve él az idősek otthonában. Gondolva, hogy a feleség egy tiszta pillanatában esetleg felizgatná magát az ő késése miatt, siettem, hogy kezeljem a sebet, de az idős úr elmagyarázta, hogy 5 éve nem ismeri fel... Akkor csodálkozva megkérdeztem: „És Ön minden reggel elmegy, hogy együtt reggelizzenek?” Egy édes mosoly és egy lágy kézsímogatás közben válaszolta: „Az igaz, hogy Ő már nem tudja, ki vagyok, de én jól tudom, ki Ő”. Szó nélkül maradtam, és kellemes borzongás futott végig rajtam, miközben néztem a siető

léptekkel távolodó öreget... Lenyeltem a könnyeimet, miközben arra gondoltam: „Ez a szerelem, ez az, amit az élettől szeretnék!... Hiszen alapjában véve, ilyen az igazi szerelem?!... nem feltétlenül fizikai, és nem is ideálisan romantikus. Szeretni azt jelenti, hogy elfogadjuk azt, ami volt, ami van, ami lesz, azt, ami még nem történt meg. Nem feltétlenül azok a boldog és kiteljesedett személyek, akiknek minden dologból a legjobb van, hanem azok, akik a legjobbat tudják kihozni mindabból, amijük van”.

Mottó: „Az élet nem azt jelenti, hogy túléljünk egy vihart, hanem hogy tudjunk táncolni az esőben.” (ARDUA VINCIT AMOR – A szeretet legyőzi a nehézségeket)

Tehetség gondozás témájú pályázat megvalósításában vett részt a Szentkirályi Óvoda

A Szentkirályi Napközi Otthonos Óvoda együttműködő partnerként részt vett a Wonderteam Kft. „Óvodai tehetségazonosítás prózai előadóművészet – kommunikáció területén” című pályázata megvalósításában.

A Nemzeti Tehetség Program által támogatott projekt célja volt egy dramatikus tevékenységre épülő tehetségazonosító mérőeszköz fejlesztése, tesztelése. Az óvoda két pedagógusa, Durgóné Benkő Babett és Lassúné Nagy Zita a témalaborok, műhelyfoglalkozások keretein belül kapcsolódtak be a kutató-fejlesztő munkába. Az általuk megtartott óvodai bemutató foglalkozások a mérőeszköz tesztelését tették lehetővé. Az óvodapedagógusok a fejlesztés, kipróbálás során szerzett tapasztalataikat publikációkban foglalták össze. A pályázat eredményeként

kifejlesztett tehetségazonosító eszközt, valamint annak alkalmazását bemutató kézikönyvet a Wonderteam Kft. az óvoda részére átadta, ezzel is segítve a további eredményes együttműködést a tehetség gondozás terén.

A pályázat a Nemzeti Tehetség Program támogatásával valósult meg.

Durgóné Benkő Babett

Az emberiség jövőbeni kilátásairól

A világ egyik leghíresebb élő tudósa, Stephen Hawking szerint alig 100 éve maradt az emberiségnek arra, hogy a faj túlélése érdekében meghódítson, kolonizáljon más bolygókat.

Hawking szerint a klímaváltozás, egy aszteroida becsapódásának esélye, a túlnépesedés és a járványok olyan valós veszélyek, amelyek miatt mindenképpen kell egy alternatíva, egy másik, élhető bolygó. A fizikus szerint a mesterséges intelligencia elkövetkezően gyors térnyerése is okozhatja az emberiség vesztét, mégpedig a közeli jövőben. A klímaváltozás jelenleg a legnagyobb valós veszély az emberiségre. Korunkban mind gyakoribbá és egyre súlyosabbá válnak a szélsőséges időjárási jelenségek, amelyek áradásokat, tömegeket sújtó katasztrófákat okoznak. A folyamatos felmelegedéssel járó sarkkörtől való olvadás következtében a tengerszint legalább egy méterrel megemelkedhet az évszázad végére. Emiatt teljes országok és városok tűnhetnek el. A legnagyobb

veszélyben a Maldív-szigetek, Hollandia, Banglades, a Fülöp-szigetek, Indonézia vannak.

Akad olyan jóslat is, amely szerint akár 12 métert is emelkedhet a tengerszint, ha Grönland és a Nyugat-Antarktisz jégtakarói teljesen felolvadnak. Ebben az esetben olyan világvárosok semmisülhetnek meg, kerülhetnek víz alá, mint New York, Amsterdam, Hamburg, Lisszabon, a víz még London belvárosát is elérheti. Egymilliárd ember lenne kénytelen felkerekedni, hogy új lakóhelyet keressen.

A lehetséges járványokat az úgynevezett „szuperbaktériumok” nyakába varrják a jósok. Ezek azok a mikroorganizmusok, amelyek a túlzott antibiotikum-használat miatt rezisztenssé válhatnak az ember alkotta ellenszerekre. 2050-re az antibiotikum-rezisztens baktériumok okozta betegségek az egyik legfőbb vezető halálókká válhatnak, különösen a harmadik világban.

Ami a túlnépesedést illeti, a matematikusok egy érdekes számítással áll-

tak elő, szigorúan elméleti alapon. Ha a történelem során eddig 60 milliárd ember élt a Földön, statisztikai számítások szerint, semmiképpen sem lesz 1200 milliárdnál több ember. Ha pedig a Föld lakossága 10 milliárd fő körül stabilizálódik, és a születéskor várható maximális életkor 80 év körül marad, akkor azt is ki lehet számolni, hogy 9120 éven belül kihal az emberiség.

Nem valószínű, hogy az emberiség az elkövetkező 100 éven belül olyan technológiai szintre juthat, amely lehetővé teszi egy másik bolygón való megtelepedését. Bár szinte hetente hallhatunk újabb élhető exobolygók felfedezéséről, oda eljutni a mai tudásunkkal egyelőre lehetetlen. A Naprendszeren belül viszont csak a Mars jöhet szóba mint alternatív otthon, ám az ottani klíma az emberi élet szempontjából olyannyira mostoha – mérgező talaj, az atmoszféra hiánya –, hogy a Föld még akkor is jobb hely lenne, ha a megjósolt összes katasztrófa bekövetkezne.

Szentkirályi Szikvíz

Falunk szélső utcáinak keresztezésében, takaros üzemi épület előtt nagy tábla hirdeti, hogy itt készül a Szentkirályi szikvíz. A tulajdonos Prikkel Antal egyéni vállalkozó. Belépve a patika tisztaságú üzembe a tulajdonos bemutatja az üzemet. „Kezdetektől fogva manufakturális módszerrel folyik a szikvíz előállítása, amely igen munkai igényes. Egykoron 4500 szódavizes működött az országban, és a harmadik leggyakoribb szakma volt. Baráti invitálásra fogtunk bele a vállalkozásba 2000. július 15-én. Először csak egy egyszerű töltőgépet vásároltunk, és a lakásban, vagyis a pincébe kezdtük el a töltést, elsősorban helyi üzletek számára. Majd a környező települések is fokozatosan bekerültek az értékesítési körbe. Jelenleg 20-30 km-es körzetben terítjük termékeinket. Jelenleg az általunk palackozott termékek: csendes ivóvíz 5, 10, és 19 literes palackokban, valamint 1,7 literes szikvíz. Most van folyamatban szintén 19 literes kiszerezésben, nem betétdíjas palackban csendes víz bevezetése. A palackokat külföldről szerezzük be. A csendes (szénsavmentes) ivóvizet

2008. óta forgalmazzuk. Adagoló-hűtő berendezést is ettől kezdve tudunk szállítani, mely egységet képez a 19 literes palackkal. Elterjedőben van a szénsavadagoló rendszerék vásárlása is, mely a csendes vízhez automatikusan adagolja a szénsavat, így házi szódavízüzem kerül a lakásba, vagy az egyéb felhasználói helyre. A sokféle szénsavas üdítők megjelenésével öt éve némi visszaesés mutatkozott a szikvíz kereslet iránt, végül is rövid idő alatt beállt egy szintre, és gyakorlatilag nem változik. Fröccsnél, vagy szörpöknél előnyös a szikvíz, hiszen szénsavtartalma ezekből a palackokból nem illan el. Az alapanyag a hálózati csapvíz, melyet megfelelő szűrőberendezésen átengedve palackozunk, illetve a szikvíz esetében a jobb széndioxid elnyelés érdekében hűtünk. A korszerű üzemet 2011-2012 építettük vidékfejlesztési támogatásból. 2013-tól Szentkirályi Szikvíz- és Ivóvíz palackozó Üzem néven működünk.” A tulajdonos

Prikkel Antal az Országos Ipartestület tagja, 5 éve elnökségi tag, 2017-től az Ipartestület helyettes elnöke. Ez év május 23-án az Ezüstkoszorús Mester címet is elnyerte. A fröccs szódavízzel az igazi. Sikeres éveket, jó munkát kívánunk.

-Vecsei-

AZ ÉV FÁJA

Az év fájának választották 2017. évre a vadalmát. Egykoron, ha ritkán is, fellelhetők voltak erdeinkben. Az útszéleken látható „vadalmafák” az eldobott almacsutkákból levő magokból keltek ki. Az öröklődés törvénye szerint vannak közöttük egészen jó minőségűek is. Találhatók közöttük, melyek egészen közel állnak a vadalmához. Ilyen található a „Szőke tanyához” vezető bekötő út jobb oldalán. A Szentkirályi pusztában az „egyház erdőben” volt egy kis vadalmafa csoport, melyből már csak egy fát sikerült fellelnem, néhány terméssel. Ez a fa lehet 70 éves. A többi kiöregedett, elnyomta a galagonya, a vadkörte.

Egykoron faanyagáért és termé- séért kedvelték. Fája igen szívós, bú-

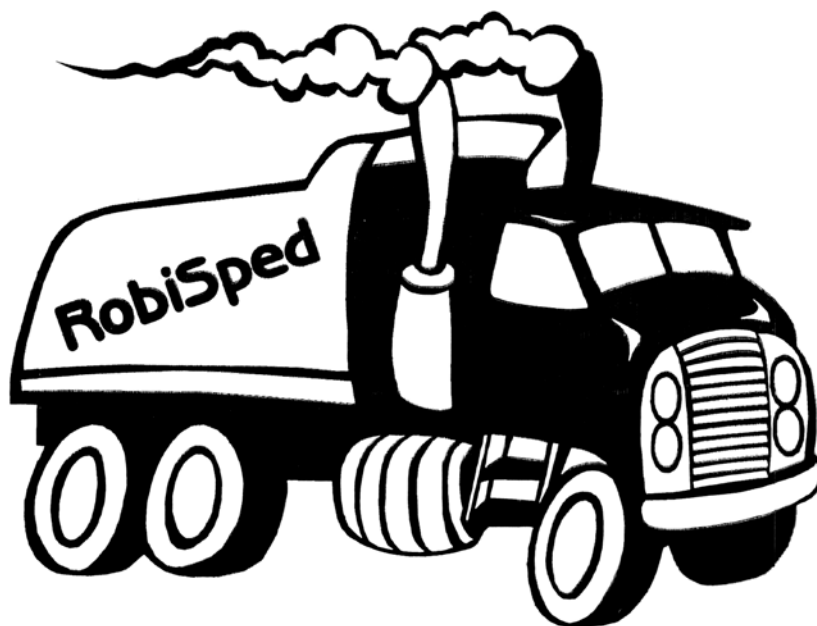
torok, kerékagyak, húsvágó tőkék, kaszkalapáló talpak, késnyelek ké- szültek belőle, sőt falióra fogaskerekek alapanyagául is szolgált. Termése 2-4 cm. Átmérőjű zöldes-sárgás színre érő és igen fanyar ízű, szeptemberben érik. Kifacsart levét ecet helyett használták, de fogyasztották hasmenés gyógyítá- sára is. Az erdei vadak viszont elősze- rettel fogyasztják.

A „korszerű” erdőgazdálkodás kö- vetkeztében, ma már igen ritka, veszé- lyeztetett fának számít. Jelenlegi gaz- dasági jelentősége, hogy felhasználják a korszerű almanemesítésben, mivel fagynak, lisztharmatnak, vírusnak el- lenáll. Az almafa varasodás is csak igen kismértékben betegíti meg, az is csak egyes éveken. Jó lenne, ha utó-

dink találkozhatnának vadalmafa cso- portokkal erdeinkben. *Vecsei.*

**Mindegy, hogy mit vet, vagy arat.
A földnek a trágya egy arany!
Trágyaszállítást vállalunk!**

**Trágyaszállításra nem lesz gondja,
ha a 06/30-38-38-697-es számot hívja!**

ÉTKEK, TIPPEK, FORTÉLYOK

Kijevi krémes

1 óra 30 perc, kb. 25 szelethez

Hozzávalók: A tésztához: 40 dkg finomliszt, 1 csomag sütőpor, 13 dkg kristálycukor, 1 evőkanál (kb. 20 gramm) vanillincukor, 20 dkg vaj vagy sütőmargarin, 4 tojássárgája, 2-3 evőkanál tejföl.

A tepszi kikenéséhez: vaj vagy sütőmargarin.

A diós habhoz: 4 tojásfehérje, 13 dkg kristálycukor, 1 evőkanál (kb. 20 gramm) vanillincukor, 25 dkg darált dió.

A krémhez: 2 csomag (2x36 gramm) főzni való vanília ízű pudingpor, 5 dl tej, 2 evőkanál (kb. 40 gramm) vanillincukor, 25 dkg vaj vagy sütőmargarin, 20 dkg porcukor.

1. A tésztához a lisztet a sütőporral összeforgatjuk, majd a kétféle cukorral, a puha (szobahőmérsékletű) vajjal/margarinnal, a tojássárgával és annyi tejföllel gyúrjuk össze, hogy jól kezelhető tészta legyen belőle. Ezután 3 részre osztjuk.

2. A diós habhoz a tojásfehérjét kemény habbá verjük, a vége felé apránként beleszórjuk a kétféle cukrot is. Ebbe a kemény habba azután óvatosan – hogy ne törjön össze – beleforgatjuk a diót is.

3. Egy közepes nagyságú, 27x27 cm-es tepsit vajjal vagy margarinnal kikenünk, és az egyik tésztacipót egyenletesen belenyomkodjuk. A diós hab egyharmadát egyenletesen elsimítjuk rajt, majd előmelegített sütőben, közepes lánggal (180 C, légkeveréses sütőben 165 C) 16-18 perc alatt megsütjük. A maradék hozzávalókból ugyanígy még 2 lapot sütünk. Fontos, ha nincs közepes tepsink, akkor hagyományos nagy tepsiben is megsüthetjük a tésztát, de ebbe is csak 27x27 centiméterre nyújtjuk, különben túl vékony lesz.

4. A krémhez a pudingport a tejben simára keverjük, majd a vanillincukorral ízesítve, továbbra is keverve sűrűre főzzük, hűlni hagyjuk, végül elektromos habverővel kikeverjük. A margarint a porcukorral simára keverjük, azután kanalanként a vaniliás-tejes krémbe dolgozzuk.

5. A dióhabos tésztalapokat a krémmel megkenve egymásra rétegezzük, és 1-2 órán át pihentetjük, hogy az íze összeérjen.

Jó étvágyat kíván Kenyeresné Zsuzsika!

Július időjárása

Régi népi megfigyelés, hogyha az aratókat sokszor kiveri az eső, akkor jó lesz a kukoricatermés. Túl sok csapadékos nap nem volt, szinte akadály nélkül folyt az aratás. Hőmérséklet szempontjából a hónap első néhány napja átlagos volt, 25-27 C fokokkal. Aztán következett egy hét igen meleggel, 30 fok felett, 10-én 36 C fokot mérhettünk. Ez a forróság egy hidegfront előtt érkezett. Ezt egy átlag körüli hőmérséklet követte 26-26 fokokkal. Igen meleg következett 25-ig 30-34 C maximumokkal. A hónap hátralevő napjai már átlagosnak voltak mondhatók, fokozatosan emelkedő hőmérséklettel. Kimutatta a foga fehérét 31-én, igazi égető forróság volt, előjelzése az augusztusi forró napoknak. Augusztusban a közeledő ősz előjelei már mutatkoznak. Zsendül, érik a szőlő, sárgul a kukorica, izzik a galagonya, kékül a kökény. A hónap első felében gyülekeznek a gólyák, hogy nagy csapatokba verődve elinduljanak téli szállásukra. Egyre kevesebb énekesmadár dalát lehet hallani. A forró napok ellenében megjelenhetnek a hajnali párafoltok, gyenge talajszintű ködök. Csapadékban elég szűkmarkú volt a július. Annyi mindig esett, hogy ne száradjanak ki a növények. Ma már a természetes csapadéokra bízni a szántóföldi növénytermesztést nem lehet. Annyi eső nem tud esni, hogy a talaj vízkészlete feltöltődjön, tudna egy kis tartalék képződni. Mentől nagyobb a szárazság, annál több vizet használnak el a fák, és természetesen az öntöző berendezések. Ezek még tovább fokozzák a szárazságot. Sajnos a nagypolitika valahogy nem akaródzik a felszíni vizek felhasználása támogatásának irányába elmozdulni. Csapadék viszonyok: 10-én 2,2 mm, 11-én 5,9 mm, 22-én 9,6 mm, 23-án 11,6 mm, 24-én 24,6 mm, 26-án 0,5 mm. Összesen: 44,4 mm. A sokévi átlag: térségünkben: 47 mm. Az országos átlag 58 mm.

Vecsei

Egy kis csillagászat

Augusztusban rohamosan rövidülnek a nappalok, a hónap közepére már 1-1 órával, reggel is és este is. A hosszabodó langyos esték alkalmasak egy kis égi szemlélődésre. Naprendszerünk két legnagyobb bolygója esténként megfigyelhető. A Jupiter a nyugati égbolton ragyog, készül lemenni. A gyűrűs Szaturnusz a Déli égbolton tűnik ki sárgás fényével. A csillagok fénye vibrál, míg a bolygóké nem. Érdekes látnivaló az augusztus 12-13-i meteorhullás. Érdeemes néhány órát szánnunk rá, hiszen ha szerencsénk van, akár percenként is szerencsénk lesz hulló csillagot látnunk. Ezek a hulló csillagok a Perszeidák meteor rajhoz tartoznak.

-szerk-

ANYAKÖNYVI HÍREK

Született: Sonkolyos Bulcsú 2017. 07. 02. anyja neve: Lévai-Szekeres Adrienn, Szabó Vivien 2017. 07. 09. anyja neve: Szente-Varga Orsolya.

Házasságot kötött: Kovács Gábor és Takács Bernadett 2017. július 22-én.

Elhalálozott: Németh Gyuláné (Kovács Ilona Katalin) élt 66 évet, Szabó Tibor Sándor élt 48 évet.

HIRDETÉSEK

* Szentkirályon, és a vele szomszédos településeken szántót, legelőt, kaszálót vásárolnék vagy bérelnék. Bencsik Jenő telefon: 06-20/9424-219

* Szentkirályon 3 helyrajzi számon 10 és fél hektár legelőt eladó. Érdeklődni a 70/442-7008-as telefonszámon.

Szabó Jutka: Szülőfalumhoz

Nincs számomra ily kedves hely
Széles e világon,
Hazámban egy szűkebb hazám,
Az én Szentkirályom.

Oly parányi! Atlaszomban
Nevét se találom,
Mégis mily sok szorgos ember
Él itt Szentkirályon.

Mint a réten eső után,
Friss, illatos gomba,
Házak nőnek ki a földből
Egész utca sorba.

Dolgos nyüzsgés, pezsgő élet
Szerte a határban,
Zajos, vidám gyerekcsapat,
Szép, új iskolában.

Évszázadok, nehéz próbák
Edzették erőse,
Szorgos népe garancia,
Egy békés, szép jövőre.

Bármily messze hív a dolgom
Szívem hazavágyik,
Tenyéryi kis szülőfalum
Élj, virulj sokáig!

Utóirat a 30. évfordulóra:

Peregnek az évek,
Változik az élet.
Gyermekkorból őrizgettem
A szülőfalu-képet.

Ma sem tudok másként szólni
Csak úgy, ahogy régen,
S nagyanyóként, hálás szívvel
Megköszönni szépen,
Hogy harcaimban, ünnepemben
Van hol „otthon lenni”!
Vannak kikkel, vannak kikért
A dolgomat tenni.

FONTOS!

Az újság cikkek leadási határideje az alábbiak szerint módosul:

minden hónap 3. napjával bezárólag. Ettől eltérés csak előzetes egyeztetés esetén lehetséges. A cikkeket lehetőleg elektronikus formában kérjük a szerkesztőség címére: sztkhirmondo@gmail.com

A hirdetésekkel kapcsolatos tudnivalók

Előfizetőknek: az apróhirdetés évi egy alkalommal ingyenes, továbbiakban 10.- Ft szavanként. Nem előfizetőknek 20.- Ft szavanként. **A keretes hirdetés az alábbi táblázat szerint. Eltérés az előfizetők részére 50% kedvezmény. A hirdetést minden esetben bizonylatolás kíséri.** A hirdetés árának befizetését a Polgármesteri hivatal pénztárában, vagy az újság szerkesztőjénél lehet.

Hirdetési tarifák

1/1 oldal	230x180 mm	10000. Ft.
1/2 oldal (álló, fekvő)	180x125 mm	6000. Ft.
1/4 oldal (álló, fekvő)	125x90 mm	5000. Ft.
1/8 oldal	90x60 mm	3000. Ft.
1/16 oldal	60x45 mm	1000. Ft.

A fenti összegek az Áfát nem tartalmazzák. Számlaszám a befizetésekhez: 11732208-15338246

SZENTKIRÁLYI HÍRMONDÓ független közéleti lap

Megjelenik havonta. Kiadja: Szentkirály Község Önkormányzata. Felelős kiadó: Szabó Gellért polgármester, telefon: 76 597 011, E-mail: polgarmester@szentkiraly.hu. Felelős szerkesztő: Vecsei Ferenc, telefon: 06 70 214 1325. Munkatársak: Katzné Almási Zsuzsanna, Balázs Hajnalka lelkész, Kenyeres Ambrusné, Tóth Baranyi Mariann könyvtáros, Takácsné Kis Márta, Varjúné Széchenyi Marianna, Vörös Boglárka, Kenyeres Dénes, Kenyeres Tibor, Kutasi Ferenc, Molnár Zsolt plébános, Szabó Gellért polgármester. Szerkesztőség címe: Polgármesteri Hivatal Szentkirály, telefon: 06 76 597 011, E-mail: sztkhirmondo@gmail.com.

Készül 350 példányban. Nyomda: Kécske Nyomda Kft. Tiszakécske T: 06 76 441 519, Felelős vezető: Tóth Géza. További információk a www.szentkiraly.hu/honlapon.